

TEÜERİK SÖZLÜ

17 ŞUBAT 1970
FİYATI : 125 Krs.
YIL : 3 - SAYI :

118

Kitlelere,

Buhrana Düşen işbirlikçi

AP İktidarına

KARŞI

Mücadelede Yol Gösterelim

Eczacılık Fakültesi Devrimci Gençlik Örgütü Tüzüğü

AD VE MERKEZ

MADDE 1 — Eczacılık Fakültesi Devrimci Gençlik Örgütü adı altında bir gençlik derneği kurulmuştur. Örgüt, Cemiyetler Kanununa uygun olarak kurulmuştur. Merkezi İstanbul'dadır. Başka hiç bir yerde şubesi yoktur.

AMAÇ

MADDE 2 — Örgütümüz, toplumcu dünya görüşünün ışığında, halkımızın milli demokratik devrim mücadelesinde devrimci gençliğin düşünce ve eyleminin geliştirilmesi amacı ile kurulmuştur.

Amacına ulaşmak için toplantılar düzenler, gösteriler düzenler, gerekli eğitim ve propaganda çalışmalarında bulunur, yayın yapar, sergiler açar.

ÜYELİK

MADDE 3 — Örgütümüzün amacını benimseyen Eczacılık Fakültesi öğrencisi, öğretim üyesi, okulumuz mezunu, cemiyetler kanunundaki koşulları haiz kişiler, örgütümüze katılabilirler.

Örgütümüzün üyeliği adaylık ve

asillik olmak üzere iki kısımdır. Aday üye olmak isteyenler Yönetim Kuruluna müracaat ederek «Aday üye giriş fişi»ni doldururlar. En az 10 (ON) T.L. giriş ödentisi öderler. Aday üyeliği en çok bir öğrenim yılıdır. Bu süre zarfında Yönetim Kurulu aday üyeye görevler verir ve tutumunu izler. Asil üye olabileceğine karar verince durumu Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonuna bildirir. Asil üyeliğe kabul, Yönetim Kurulu kararı ve Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu (T.D.G.F.) Merkez Yürütme Kurulu kararıyla olur. Haklarında olumsuz rapor verilenler, asil üyeliğe alınmazlar.

Üyeler her yıl en çok 120 (Yüz yirmi) T. L. aidat ödemek zorundadırlar. Ödenti ayda en az 2,5 (iki buçuk) T. L. dir. Ödentsini üç ay geçirenlerin üyelikleri otomatik olarak düşer.

Üyeler kendilerine verilen görevleri yerine getirmek zorundadırlar.

Her üye, her yıl Yönetim Kurulunca uygun görülen konularda düşünsel bir ödev hazırlamak ve

Yönetim Kuruluna sunmak zorundadır. Örgüt toplantılarında ve organların seçimlerinde seçme ve seçilme Genel Kurula Katılma hakkını haiz olan üyelerin tabii hakkıdır.

Asil üyelerin beşte birinin imzasıyla genel kurul toplantıya çağırılabilir.

Örgüt ve Federasyon yönetim organları her üye için bir dosya açar ve adaylıktan başlayarak üyenin durumu bu dosyada incelenir.

Asil ve aday üyeler, ayrılma isteklerini Örgüt Yönetim Kuruluna ve Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Merkez Yürütme Kuruluna ileterek özgürce örgütten ayrılabilirler.

ÖRGÜTÜN ÖRGENLERİ

MADDE 4 — Örgütün örgenleri Genel Kurul, Yönetim Kurulu, Denetim Kurulu ve Onur Kuruludur.

GENEL KURUL: Örgütün asil üyelerinden oluşur. Ve salt çoğunlukla toplanır. Kendine bir başkan, bir başkan yardımcısı bir yazman seçer. Örgüt, stratejisini tartışır. Yönetim Kuruluna öneriler verir. Yönetim Kurulunu aklar. TDGF Kurultay temsilcilerini, Yönetim, Denetim, Onur Kurullarını seçer. Örgüt tüzüğünü değiştirir. Bu değişiklik en az toplantı yeter sayısının 2/3 oyuyla olur. Kararlarını TDGF Merkez Yürütme Kuruluna yazı ile, başkanlarına basın yolu ile duyurur.

YÖNETİM KURULU: 5 asil, yedek üyeden oluşur. İlk toplantısında bir başkan, bir yazman, bir sayman seçer. İki Genel Kurul toplantısı arasında Genel Kurul kararları ışığında örgütün amacına varması için çalışmalar yapar. Örgütü yönetir, gerekli kolları kurar, Genel Kurulda gelecek Yönetim ve TDGF Kurultay temsilciliği için adlar önerir.

DENETİM KURULU: Bir asil, bir yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu çalışmalarını inceler. Ve Genel Kurula rapor verir.

ONUR KURULU: Üç asil, bir yedek üyeden oluşur. Üyelere disiplin cezaları verir. Cezalar, uyarı, para cezası ve en çok (geçici, üç ay, ve sürekli olmak üzere) örgütten çıkarmadır. Ceza tüzüğü, Yönetim Kurulu Tutumuna aykırı davranışta bulunanlara verilir. Onur Kuruluna ancak Yönetim Kurulu vasıtası ile baş vur-

rulabilir. Onur Kurulu kararlarına karşı TDGF Onur Kuruluna baş vurulabilir.

ÖRGÜTÜN GELİRLERİ

MADDE 5 — Örgütümüzün başlıca gelirleri ödentiler, bağışlar, eğlenceler, gösteriler ve toplantılar düzenlemekten elde edilecek olanlar ile örgütün malları ve yayınlarından kazanılanlardır. Gelirlerin Merkez Yürütme Kurulunca saptanacak kesimi TDGF ye örgüt ödentisi olarak verilir.

ORTAK HÜKÜMLER

MADDE 6 — Örgütümüz, Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu üyesidir. Üyelikten ayrılması, Tüzük değişikliği ile olur. Örgüt, Federasyonun kapatılması, dağılması, kendi kendini dağıtması, ve benzer nedenlerle ayrılmış olursa bağımsız Tüzel kişiliğini sürdürür. Hemen bir Genel Kurula giderek tüzüğünü değiştirir. Federasyona bağlı olduğu sürece Federasyon tüzüğüne ve buna göre verilecek yetkili organ kararlarına örgüt örgenleri ve üyeleri uymakla yükümlüdür.

MADDE 7 — Yedek üyelerin buldukları kurullarda söz hakları vardır, oy hakları yoktur.

MADDE 8 — Bulduğu örgen de ardarda 3, toplam olarak 7 toplantıya katılmayan üyenin üyeliği kendiliğinden düşer.

MADDE 9 — Fesih durumunda Örgüt malları ve varlığı Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonuna kalır. Federasyon yoksa Örgüt bu konuda karar alır.

MADDE 10 — Örgütümüz kurucuları:

Adı soyadı - Tabiyeti - Baba adı Doğum yeri ve yılı - İşi - Adresi,

Üzeyir Korkmaz - T.C. - Kâzım - Üsküp, 1947 - Öğrenci - Zeyrek Mehmet Paşa Sok. No. 43 Unkapanı/İst.

Gönül Üstün - T.C. - Süleyman - Tekirdağ, 1950 - Öğrenci - Fevzi Paşa Cad. Bashoca Sok. 51/4 Fatih/İst.

Mehmet Selman - T.C. - Aziz - Antalya, 1950 - Öğrenci - Site Öğrenci yurdu Vezneciler/İst.

Saime Zerey - T.C. - Süleyman - İstanbul, 1951 - Çiftelavuzlar - Cavit Paşa Sok. Cavit Paşa Ap. Daire. 7 Kadıköy/İst.

İbrahim Balda - T.C. - Kadir - Konya, 1950 - Öğrenci - Alifakih Cad. Merva Ap. A. Blok. 2 Blok Daire. 8 K. Mustafa Paşa/İst.

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır * Eskiz ve program nazırları Objektif tavsiyelerde bulunulur * Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no:1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

başyazı •

Kitlelere, buhrana düşen işbirlikçi AP iktidarına karşı mücadelede yol gösterelim

İşçi — Köylü Gazetesi'nin seçimden sonra yayınlanan sayısı, «Amerikancı AP diken üzerine oturmuştur», diyordu. Gene derğimizde seçimler üzerine yazılan yazılarda, AP nin seçimden başarısının sahte bir başarı olduğunu belirtilmiştir. Gerçekten, halkımızın millî demokratik devrim mücadelesi her geçen gün güçlenmektedir. Amerikan Emperyalizminin boyunduruğu altın da yapılan sahte seçimleri AP kazanmıştır ama, gerçekte AP, Türkiye'de yıkılmakta ve çökmekte olan bir gücün iktidarındır.

Türkiye'nin yakın gelişmesine baktığımız zaman şöyle bir tablo ile karşılaşılır: 27 Mayıs 1960 dan sonra, Anayasa ile kazanılan sınırlı demokratik haklara dayanılarak, toplumumuzda anti - emperyalist ve demokratik düşünceler kitlelere yayılmaya başlamış ve yığınlar bu yönde harekete geçirilmiştir. İşçi sınıfımızın, köylülerin, gençlik ve aydınların mücadelesi, güçlenmekte emperyalizmi ve işbirlikçi iktidarı tehdit etmekte ve devrimci bir cephe oluşmaktadır. Emperyalizm ve işbirlikçileri bir yandan işçi sınıfımızın bilinçlendirilmesi ve örgütlenmesi imkânlarını tamamen ortada kaldırmaya uğraşırken, diğer yandan da proleter devrimci hareket ve müttefikleri arasında oluşmakta olan güçbirliği bağlarını koparmak, ilerici, demokratik güçleri parçalamak, özellikle proleter devrimci hareketi diğer demokratik güçlerden tecrit etmek çabası içindedir. Bayar - İnönü yakınlaşması, İnönü ve AP arasındaki dostluk ortamının solu akımının reformcu yanları olan programına rağmen, gerici parlamenter düzene hapsolmesi, bütçe ve hükümet buhranı arifesinde girilen polis tertipleri, Demirel'in sahte laik tavrı ve AP içindeki bir grubu laik ve Kemalist çevrelere «İrtica» olarak gösterip bir merkez partisi edasıyla bunları tasfiye hareketi, bütün bu olayları ilerici güçleri parçalamaya ve sosyalist hareketi tecrit politikasının, halkımızın güçleri parçalamaya ve sosyalist hareketi tecrit politikasının, halkımızın millî demokratik devrim mücadelesini durdurma ve geriletme plânlarının tezahürleri olarak görmek gerekmektedir.

Bütün dünya halklarının ve halkımızın kurtuluşunu engellemeye çalışan, dünyadaki en gerici güç emperyalizm ve onun sömürge ve yarı sömürge ülkelerindeki işbirlikçileridir. Emperyalizm, hakimiyetini sürdürmek ve halkı baskı ve sömürü altında tutabilmek için her kılığa girmekte, her vasıttan yararlanmakta, kır olsun doru olsun her ata binebilmektedir. Sömürdüğü ülke halklarını en geri akımlarla ideolojik baskısı altında tutan emperyalizm, kimi zaman zorbalık ve yıldırma, kimi zaman taviz politikası ile, kimi zaman da sahte ilerici bir tutuma bürünerek, hakimiyetini sürdürmekte, hatta sosyalist kisvesi altında dahî halkların kurtuluşuna karşı çıkmaktan geri durmamaktadır.

Bugün AP nin içinde bulunduğu buhran ve hükümetin istifa etmesi, halkımızın anıt - emperyalist mücadelesinin bir sonucudur. Güçlenen ve geniş kitleleri etkileyen mücadele, emperyalizm ve işbirlikçilerin içindeki çatışmaları arttırdığı gibi onları yeni ittifaklar aramaya zorlamaktadır. Demirel, gelişen devrimci mücadele karşısında kemalist çevrelere şirin gözükme ve bu çevreleri tarafsızlaştırma yollarını aramaktadır. Emperyalizm, gerici akımlarla bağlarını açık olarak devam ettiremez ve açık Atatürk düşmanlığı yapamaz hale gelmiştir. AP içindeki parçalanmayı ısrarla Demirel'in yaratması ve iktidar sorumluluğunu tek başına omuzlayamaz duruma düşmesi üzerinde durmak gerekir. Bütün bunlar hükümet buhranını işbirlikçi güçlerin de derinleştirdiklerini göstermesi bakımından üzerinde durulması gereken noktalar.

Karşı devrimci güçler, geriledikleri her noktada sömürü düzenini ve iktidarlarını ayakta tutmak için yeni bir saldırı ile devrimci güçleri parçalamaya ve dağıtmaya çalışacaklardır. Bugün içinde bulunduğumuz şartlar, işbirlikçi güçlerin hem bir buhran içinde oldukları, hem de bir saldırıya hazırlanmış oldukları bir dönemin şartlarıdır.

Bugün, işbirlikçi iktidarın zayıf bir durumda bulunduğu Türkiye'de devrimci cephenin durumu nedir? İktidarın bir hükümet buhranı içine düştüğü bu zayıf anında sosyalist hareket kendi içine kapanık bir manzara göstermekte, kitlelere yol göstermek, AP iktidarına var gücü ile yüklenmek ve kitleler önünde AP iktidarının halk düşmanı yüzünü açığa çıkartma görevlerini yeteri kadar yerine getirememektedir. Emperyalizm ve işbirlikçileri, bütün ilerici örgütleri «hurdaya» çıkarmak yönünde bir hayli başarı kazanmıştır. Devrimci mücadele, bu buhrana düşürüldüğü AP ye bu zayıf anında güçlü darbeler vuramamaktadır. Çünkü mücadelemizin kolu, yumruğu olan örgütlenmemiz yeterli değildir. Bunun yanı sıra, sosyalist hareket, içinde yaşadığı topluma ve dünyaya gözünü kapamakta, zaman zaman kısır aydın çekişmeleri ile oylanmakta, en elverişli şartlarda bile, kitlelere gerçekleri açıklama, devrimci bilinci yayma ve sağlamlaştırma yolunda disiplinli bir mücadeleye girememektedir.

Hükümet istifa etmiştir. Yeni hükümet ne şekilde ve hangi kombinezonla kurulacaktır? Ne şekilde kurulursa kurulsun, bugün içinde bulunduğumuz hükümet buhranının kısa vadede kesin bir çözüme ulaşmayacağı, daha da derinleşeceği söylenebilir. Şimdi bütün meselemiz işbirlikçi iktidarın düştüğü bu buhran içinde devrimci cepheyi güçlendirmek ve halkımızın düşmanlarını zayıflatmak meselesidir. Buna karşılık emperyalizm ve işbirlikçileri de bu buhrandan güçlü bir şekilde çıkmak ve devrimci gelişmeye karşı elleri kolları bağlı olmak, sizin daha ağır bir baskı ve terör uygulamak için daha elverişli bir ortam yaratma imkanlarını aramaktadır. Diyarbakırdaki

polis tertibinin özellikle bütçe arifesinde düzenlenmesi sosyalist güçler demokratik ittifaklardan koparma çabalarının yoğunlaşması bir rastlantı olmasa gerek. Bütün bunlar, parlamenter kurumların itibarını hızla yitirdiği bir dönemde, emperyalizmin Anayasasının sınırlı demokratik hakları ortasını bozma mücadelesinde gösterdiği son çabalar olarak yorumlanabilir.

Bütün bu şartlar altında:

— Proleter devrimci hareketimizi içine kapanık, Türkiye'deki gelişmeyi izleyemeyen ve ona yön vermekte yeterince başarılı olamayan durumdan kurtaralım.

— Emperyalizmin demokratik güçleri parçalamaya ve dağıtma, sosyalist hareketi tecrit politikasına karşı demokratik ittifak politikamızı doğru uygulayalım. Türkiye'de 27 Mayıs Anayasasını demokratik hak ve hürriyetlerini derinleştirmek ve demokrasi uğruna yeni mevziler kazanmak için bütün baskılara ve faşist tedbirlere karşı demokratik güçlerin ortak mücadelesini güçlendirelim. Emperyalizm ve işbirlikçilerinin millî güçleri parçalamaya planlarını ve polis tertiplerini halkımıza gösterelim. Bütün bu tertiplerin halk düşmanı niteliğini kitleler önünde açığa çıkartarak demokratik ittifakları güçlendirerek, demokratik cepheyi sağlamlaştırarak (faşist baskılara karşı en doğru politika, demokratik ittifakları güçlendirerek, aktif mücadele politikasıdır.

— Hakim güçlerin baskı ve terörlerini meşrulaştırmak ve sosyalist hareketi tecrit için başvurduğu polis tertiplerine karşı uyanık olalım ve bireyci çıkışları yaygınlaştırma oyununa gelmeyelim. Hareketimizin kitlelerle bağ kurduğumuz oranda güçleneceğini ve kitleleri örgütlediğimiz oranda faşist baskı ve terörü yıkacağımızı bilerek mücadele edelim. Öz gücümüz olan proleter yayı bilinçlendirme ve örgütlenme mücadelemize hız verelim. Eyleme ışık tutmayan kısır entelektüel çatışmalarına girmeyelim. Bilimsel sosyalizmi eylem kılavuzu olarak arkadaşça tartışalım.

— İçine düştüğü buhranlı ve zayıf anında AP iktidarı ile vargücümüzle mücadele edelim. Kitlelere içinde bulunduğu sömürü ve baskıdan, kötü hayat şartlarından ancak devrimle kurtulacağı bilincini yatalım, kitlelerdeki devrim ihtiyacını geliştirelim. AP nin ve Amerikan emperyalizmine bağımlı gerici parlamenter rejimin halk düşmanı yüzünü emekçi yığınlarımıza ve bütün yurtseverlere gösterelim. Kitleleri AP ye ve diğer işbirlikçi örgütlere karşı mücadeleye sokalım.

Hiçbir hareket içine kapanarak devrimci başarıları ulaşamaz.

Toplumumuzda emperyalizmin baskı ve sömürüsüne karşı sınıf mücadelesini hızlandırarak, bu mücadele içinde kitlelere doğru politik hedefler gösterip öncülük ederek, devrim yolunda ilerleyeceğiz.

Halkımızın devrim mücadelesi Amerikancı AP'yi eninde sonunda çökecektir.

Proleteryanın devrimci ideolojisi TİP'e hakim olacaktır

Beşiktaş

Geçen hafta İstanbul'daki TİP ilçe kongreleri, Beşiktaş ilçe kongresinde Proleter Devrimcilerin politik zaferiyle nihayet buldu.

Malatya Kongresinden beri TİP içinde gelişen proleter devrimci akım, 1969 seçimlerinden sonra ilçelerde ve illerde muhalefetten iktidara sıçramağa başladı. Proleter Devrimciler, küçük burjuva yöneticilere karşı: 1. devrimci eylem içinde oportünizme karşı mücadele, 2. doğrudan parti yöneticilerine karşı ideolojik mücadele vererek küçük burjuva sosyalizmi ne ağır darbeler indirdiler.

Küçük burjuva sosyalizmine karşı verilen bu iki yönlü mücadelede Proleter Devrimcilere Türk Solu ve Aydınlik dergileri rehberlik etti. Türk Solu ilk sayılarından itibaren ideolojik mücadeleye başladı ve proleter devrimci çizgi açısından TİP'teki bütün gelişmeleri izledi, kongre ve genel seçimler gibi politik faaliyetin yoğunlaştığı devrelerde de taktikler verdi. Aydınlik dergisi de ilk sayılarından itibaren TİP'in politikasını, TİP'in sosyal yapısını tahlil etti ve Türk Solu'nun yanında küçük burjuva sosyalizmine karşı ideolojik mücadeleye girişti.

Buna karşı küçük burjuva sosyalist yöneticiler TİP üyesi Proleter Devrimcileri parti tüzüğünü çiğneyerek ihraç ettiler. Öte yandan Büyük kongre kararlarını da çiğneyerek politik sebeplerle ihraç edilen üyeleri partiye almadılar. Bu şekilde Proleter Devrimcileri partiden uzaklaştırmaya yeltendiler. Fakat Proleter Devrimciler, ilçelerinin en çalışkan, disiplinli ve bilinçli üyeleri olduklarından hiçbir zaman partiden uzaklaştırmadılar, bilakis parti içinde çalışarak partiye sahip çıktılar. Bu durum seçimlerden sonra yapılan kongrelerde de yansdı ve meselâ İstanbul ilçe kongrelerinin çoğunda namuslu partililer, Proleter Devrimcilerin hazırladıkları karar tasarılarını ve önerileri kabul ettiler.

Proleter Devrimciler, mücadelelerinin hedeflerini baştan açıkladılar ve tutarlı bir çizgi izleyerek bu hedeflere doğru ilerlediler. TİP içinde mücadelenin gözle görünür hedefi, TİP'i devrimci bir niteliğe kavuşturmadır. Ceza Kanununun anti demokratik 141 ve 142. maddelerinin gölgesinde proleterya partisi legal olarak kurulamayacağına göre, bu şartlar al-

tında legal bir örgüt olan TİP'in hiçbir zaman proleteryanın partisi olması söz konusu değildir. TİP proleter devrimci yönetime kavuşunca ve devrimci bir nitelik kazanınca ne olacaktır? TİP: 1. Proleter devrimci çalışma tarzını uyguluyarak halkı bilinçlendirecek, örgütleyecek ve mücadeleye sokacaktır. Bu şekilde milli demokratik mücadeleyi geliştirecektir. 2. Parti içinde (özellikle işçilerden ve diğer emekçi tabakalardan) Proleter Devrimci militanlar yetiştirerek proleterya partisinin kadrolarını hazırlayacaktır.

Bu ödevler, Proleter Devrimcileri, hâkim oldukları il ve ilçelerde beklemektedir.

Beşiktaş ilçe kongresi, proleter Devrimcilerin İstanbul'daki politik zaferler zincirine yeni bir halka oldu.

Hatırlanacağı üzere, 1969 yılının Haziran ayında bir grup halinde örgütlenip Aybar'ın dümen suyundaki ilçe yönetim kuruluna karşı mücadeleye girişen Beşiktaşlı Proleter Devrimciler, Temmuz'da Haysiyet Divanına sevk dildiler. (Sevk sebeplerinden biri bildiri imzalamak, bir diğeri de ilçe lokalinde topluca «Türkiye Sosyalizmi» ve «Sosyalizm» kitabını okuyup tartışmaktı!) Buna rağmen mücadeleye devam eden Beşiktaş Devrimci gurubunun diğer üyeleri etkilemesini engellemek için yaz aylarında Beşiktaş ilçesi kapatıldı. Beşiktaş Devrimci gurubu boş ilçe lokalinde toplantı düzenledi ve bildiri yayınladı. Ön seçimlerde (oy kullanamamasına rağmen) yoğun bir faaliyetle Beşiktaş ön seçim sandığında (Beşiktaş ilçesinin 1. no. lu üyesi olan) Aybar'ın 7 nci Sıraya düşmesini sağladı. Beykoz'da seçim kampanyasına katıldı. Beşiktaş Devrimci Gurubu ilçe açıldıktan sonra da çalışmaya devam etti, ilçede ideolojik hegemonya kurdu. Aybarcılarla maskeli Arencilerin soluğu kesildi.

Kongreden bir hafta önce eskitiden ihraç edilmemiş olan grup üyeleri de partiden ihraç edildi. 8 Şubat 1970 günü yapılan Kongreye İTÜÖB bakanı Tarık Almaç başkanlık etti. Eleştiriler dilekler maddesinde söz alan Tektas Ağaoğlu, parti içindeki politik ve ideolojik mücadelenin Proleter Devrimcilerle Aybar - Aren cephesi arasında olduğunu, bunun Beşiktaşlı Proleter Devrimcilerle birlikte Haysiyet Divanına sevk edilen maskeli Arencilerin «kınama» cezası ile cezalandırılmalarıyla (aslında, beraat ettirilmeleriyle) iyi-

ce açığa çıktığını söyledi. İlkay Alptekin, konuşmasında, küçük burjuva sosyalistlerinin acizden partiyi (aslında proleteryanı) ihraç eden kendi çizgilerinde dahi çalıştırmadıklarına işaret etti, mücadelenin parti içinde ve dışında süreceğini söyledi.

Başkanlık Divanına Proleter Devrimciler, Aybarcılar ve Arenciler birer karar tasarısı sundular. Proleter Devrimciler kendi tasarılarını savundular ve Aybarcı önergeyle Arenci önergeyi eleştirdiler. Kongre, Proleter Devrimci karar tasarısını kabul etti, ötekileri reddetti.

Kongre boyunca Eyüp, Bakırköy, Üsküdar, Sarıyer, Gaziosmanpaşa ve Beykoz ilçelerinden ve TDGF'den Haysiyet Divanı kararlarını protesto eden ve kongreye başarı dileyen telgraflar geldi.

Siyasi konuşmalar maddesinde şehit Taylan Özgür'ün babası Hasan Özgür, Beşiktaş'tan ihraç edilen Ekrem Şikak, Şişli'den ihraç edilen Sevinç Özgüner ve TDGF Bölge Yürütme Kurulundan Ömer Güven konuşular. Dünyada ve Türkiye'de devrimci mücadele (Ömer Güven), TİP içinde mücadele (Ekrem Şikak) anlatıldı.

Proleter Devrimcilerin ideolojik hegemonyası kongrede politik hegemonyaya dönüştü. Yönetim kuruluna şu arkadaşlar seçildi: Aykut Ülker (Başkan), İlkay Alptekin (sekreter), Salim Güler (türk (Sayman), Günay Şikak (üye), Sabahattin Dinçtürk (üye), Tektas Ağaoğlu (üye), Avni Erdoğan (üye).

İl delegeliklerini de Proleter Devrimcilerin adayları kazandılar.

Gölcük

Ruhi GÖBÜT
bildiriyor

7.2.1970 Cumartesi Günü yapılan TİP Gölcük İlçe Kongresini de Proleter Devrimciler kazandı. TİP'in ilk kurulan ilçelerinden biriydi Gölcük. Ve ilçenin kurucusu, Basri DEDE ve Şevki EREN-CAN gibi Proleter Devrimci safının sosyalistleri kendilerinin bir TİP'li tarafından «illegal» çalışmaları iddia edilerek ihraç edileceklerini bin yıl rüyaya yatsalar düşünemezlerdi. Ancak ustaları Behice Boran tarafından ortaya atılan ve Emek Oportünizminin geleceğini bu tip ihbarlara Proleter Devrimcileri gereken cevabı verdiler.

Dikkatleri ağızlarından çıkan «illegal» ihbarına çeken Aren ve Emek Oportünizminin izmit temsilcisi Şinasi Yeldan ve Ayhan Başaran, divan başkanlığı için aday oldular. Ancak Proleter Devrimcilerin adayları Erdoğan ÇİĞ-DEMOĞLU, Ruhi GÖBÜT ve Mustafa BAYKARA çoğunlukla divana seçildiler.

İlk Konuşmayı Proleter Devrimci Saflardan Sırrı ÖZTÜRK yaptı; «İkkesiz birlik kuranlara ve tayfalcılık yapanlara karşıyız. Partimiz içinde, Malatya ve İzmir Kongrelerinde de ihtilaf vardı. Bu ihtilaflarda devrimci üyelerimize ancak polisin soracağı soruları yönelten şimdi kuzu postuna burunen Aren oportünizminin temsilcileridir. Bütün günahları Aybar'ın sırtına yükleyip kaçmak isteyenlere görülecek hesabımız vardır, günahlarının kefaretinin ödeyeceklerdir, kaçamayacaklardır. Demirel hükümetine vergi kaynağı gösteren buzdolabından vergi alınсын diyen Aren, aslında maistelerin muhalefettir. Partimiz, işçinin köylünün, gençliğin devrimci eylemlerine sahip çıkmalıdır. VAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERCEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!» diyerek sözlerini bitirdi.

Aren ve Emek Oportünizminin görüşlerini, Sinasi Yeldan, Ayhan Başaran, Yavuz Unal ve Mehmet Özaltnlı dile gitirdiler. Konuşmalarında; devrimcilerin «illegal» çalışmayı önerdikleri, ihbarını «ya biz devrimcileri, ya onlar bizi ihraç edecek, gibi tehditleri» ve emek dergisinin şekillendiği; oportünist görüşleri tekrarladılar.

Daha sonra Proleter Devrimci saflardan, Levon Mafyan, Mustafa Baykara, Şevki Erencan, Ömer Kabataş ve Kâmil DEDE, sıra ile proleter devrimci çizgiyi anlattılar. Son Konuşmayı yapan Kâmil Dede: «İllegalite ihbarını yapanlar, Amerikan emperyalizminin saflarımızdaki ajanlarıdır. Oportünistler Milli Demokratik Devrimin ne olduğunu daha öğrenemediler. Proleter Devrimcileri kesintisiz devrimin ne olduğunu bilirler ve milli demokratik devrim teorisi Lenin'in geliştirdiği kesintisiz devrim teorisinin az gelişmiş ülke şartlarına uygulanmasıdır», dedi.

Proleter Devrimcilerinin ideolojik hakimiyeti altında geçen kongrede, polisle aynı çizgiye düşen oportünistler seçimlerde de yenilgiye uğradılar. İlçe Yönetim Kurulu ve İl Delegeliklerini proleter devrimcilerin listesi ezici çoğunlukla kazandı. Oportünizme bir darbe daha indirilmişti.

Aren oportünizmi Altındağ ilçesini feshetti

Ankara'da Proleter Devrimcilerin Aybar - Aren oportünizmini ilk yenilgiye uğrattıkları ilçe olan Altındağ İlçesi, halen Aren oportünizminin elinde bulunan İl Başkanlığınca geçen hafta sudan bir gerekçeyle feshedildi ve ilçe yönetimine oportünist bir kurucu heyet atandı.

Ülkemizde proleter devrimci hareketin genel gelişmesi içinde parti içi mücadelenin güçlenmesi ve yeni boyutlara ulaşması, devrimci mücadelemizi Amerikan Emperyalizminin ve işbirlikçi hakim sınıf.

ların icazetine terketmeyi amaçladığı artık açıkça belli olan Aybar - Aren - Boran oportünist kliğini iyiden iyiye bir panik havasına sokmuştur. Kitlelerden kopuk gerici çizgileri mücadele alanı içinde tamamen açığa çıkarılan ve tecrit edilen Aybar - Aren - Boran gerici kliği çürüdüğü oranda doğru devrimci gelişmeye karşı saldırısını yoğunlaştırmayı denmektedir. Proleter Devrimcilerin bileklerinin hakkıyla aldıkları kongreleri feshetmek bu saldırının biçimlerinden biridir.

Her gittileri yerde oportünist ve

gerici nitelikleri suratlarına çarpan ve ellerinde bulunan parti genel merkezini ve yetkilerini kendilerine bakılırsa, partiyi yıkmak isteyenlerden koruma, teraneleri altında gerçekte ise "gerici ideolojilerini, yaymak ve proleter devrimci hareketimizi saptırarak emperyalizme teslim etmek yolunda kulanmaktadırlar. Ülkemizde gelişen kitle hareketlerini el altından baltalamak, parti üyelerini ve partiyi kitlelerden tecrit etmek, bir burjuva politikacısının dahi çok zorda kalmadıkça başvurmayacağı yollarla bilinçsiz ilçe

başkanlarını kandırıp kongreleri erteletmek ve iptal etmek gibi "Tüzüğe uygun (!)", davranışlar bu gerici yönetimin niteliğini ortaya koymak açısından ilginç örneklerdir.

Ancak, proleter devrimci mücadele güçlendiği oranda, nasıl emperyalizm ve işbirlikçilerini adım adım geriletecek ve sonunda yok edecekse, Aybar - Aren - Boran oportünizmi gibi emperyalizmin içimizdeki bütün gerici uzantılarını da aynı akibete uğratacak güçtedir.

Yeni bir Amerika Komplosu

EL-HEDEF 7. Şubat 1970 Cilt 1, Sayı 28

(Bu dergi Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesinin yayın organıdır)

Natoya Bağlı Ülkelerin Vatandaşları İsrail'in Ordusunda Görev Alabilirler.

Amerika ile İsrail yeni oyunların peşindedirler. Pentagon İsrail'i desteklemek üzere Nato Başkomutanlığından Nato Ülkeleri Vatandaşlarının İsrail Ordusunda Araçlara karşı savaşmalarını teşvik etmesini istemiştir. Buna bağlı olarak istenen bir kolaylıkta Araçlara karşı savaşan Nato ülkeleri vatandaşlarının İsrailde savaştığı sürece ayrıldığı ülkenin vatandaşlık hakkını muhafaza edebilmesidir.

Bu planın ilk uygulamasını gerçekleştiren ABD olmuş, istenilenler İsrail'e gönderileceğini ve Vatandaşlık haklarının muhafaza edileceği bildirilmiştir. Şimdi ABD aynı uygulamanın Nato tarafından da yapılmasını istemekte ve bu yönde Nato ülkelerine baskı yapmaktadır. Bu baskı hemen meyvalarını vermiştir. Batı Almanya'da çıkan Pindshwer Pirischt gazetesinin verdiği habere göre Sicilya'daki Nato üslerinde İsrail'i pilotlar modern bir eğitimden geçirilmekte ve eğitimlerinden sonra da İsrail'e gönderilmektedirler. Yine aynı gazete, ye göre Hamburg'daki bir hava üsünde İsraili helikopter pilotları Amerikan saflarında Vietnam'da da savaşmakta, ve hemen sonra da İsrail'e dönmek

tedirler. Yine bir Batı Almanya Gazetesinin yazdığına göre İsrail subayları Nato'nun Deniz ve Hava Kuvvetlerinin manevralarına katılmaktadırlar. Altınca Filoya bağlı Saratoga Uçak gemisinde İsrail subayları ayrıca eğitim görmektedirler.

Amerika İsrail'in hem Nato'ya hem de Cento'ya kabul edilerek Amerikan emperyalizminin Orta Doğu'daki çıkarlarının garantiye alınmasını istemektedir. İsrail'in bu paktlara girebilmesi için şimdiden bu pakt üyeleriyle sıkı işbirliğine girişilmiştir. Bu bakımdan Cento üyesi İran ile İsrail'in ilişkileri oldukça artmış, ve bu Pentagon planı doğrultusunda olmuştur. Pentagon'un İran'a verdiği Fantom jetlerinde İsraili pilotların eğitim görmesi ve İran'ın Irak'a baskısı bir tesadüf olamaz. Politik ilişkileri perçinleyen ekonomik ilişkiler de önemli gelişmeler kaydetmektedir. İşte İran'a yapılan bazı İsrail yatırımları:

— Alnammar nehri üzerinde kurulacak 15 milyon dolarlık bir baraj,

— Tahran ve İsfahan sulaşma şebekesi,

— Sagir nehri üzerinde bir diğer baraj projesi,

— İran'da petrol sondaj ve arama,

— İran ordusunun modernleştirilmesi,

— Savak'ın modernleştirilmesi,

— Savak'ın tutukladığı politik tutuklular için modern bir cezaevi inşaatı projesi

Buna karşılık İran İsrail ile birlikte İsrail'e 60 milyon ton petrol taşıyacak Eylat - Asdud petrol boru hattı projesini gerçekleştirecektir.

Yunanistan — İsrail

Pentagon Yunanistan'dan resmen Girit'teki Soda deniz üssünü genişletmesini istemiştir. Ayrıca Girit Hava üssünün de Soda'daki deniz üssüne bağlanmasını talep etmiştir. Soda'daki deniz üssü bilindiği gibi büyük tonajlı gemilerin sığınacağı çok önemli bir üstür. Pentagon ile Yunan askeri kuvvetleri yetkilileri arasında yapılan görüşmeler sonucu sızan haberlere göre Amerika bu istekleri kabul olunduğunda Libya'dan çıkarılan Amerikan Wheelus üssünü adı geçen yerlere taşıyacaktır. Ve karşılığında Yunan hükümetine 100 milyon dolar ödeyecektir. Amerika ile Yunanistan arasında bu tip pazarlıklarla ilgili askeri görüşmeler yapmayı resmen istemiştir. Bu görüşmeler de İsrail'in Yunanistan'daki özellikle Amerikan üslerinden yararlanmayı isteyeceği açıktır. Yarı

resmi görüşmelerde İsrail Yunanistan'a Amerika'nın bu isteklere karşı olamayacağını belirtmiştir. İsrail'in talebi olumlu karşılandığında İsrail Yunanistan'a bazı yatırımlarda bulunacak ve bir miktar askeri malzemeyi hibe edecektir. Papadopoulos hükümeti henüz bu isteğe olumlu bir cevap vermemiştir. Ancak görüşmelere yarı resmi devam etmektedir.

Türkiye

Görüldüğü gibi Pentagon Orta Doğu'daki Nato üyelerinin Amerika'nın ve İsrail'in çıkarları yönünde Araçlara karşı aktif bir rol oynamasını istemekte ve bunu planlamaktadır. Adana yakınlarındaki İncirlik hava üssünde sayıları tam olarak bilinmeyen İsrail teknisyenleri ile pilotları radar uçuş eğitimi görmektedirler. Ayrıca Amerikan kontrolü altındaki hava üslerinden sökülen önemli radar malzemeleri de kısa süre önce İsrail'e gönderilmiştir. Türkiye'de Amerikan üslerinde eğitim gören İsrail subayları Amerikan pasaportu taşımaktadırlar. Yine Pentagon'un emriyle Türkiye'den çok miktarda cephane yükleyen bir gemi İngiliz bayrağı çekerek İsrail'e varmış ve yükünü boşaltmıştır.

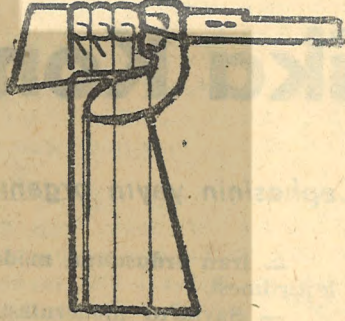
Sivas'ta Bağımsızlık haftası İşbirlikçilerin yüreğine korku saldı

Aydın Çubukçu
Aktan İnce

Sivas Devrimci Gençlik Derneği ve Sivas Devrim Ocağı'nın düzenlediği «BAĞIMSIZLIK HAFTASI» Amerikan emperyalistleri ve yerli ortaklarının yüreklerine korku saldı. Uzun zamandan beri Sivas'ta sürdürülen devrimci mücadelelerin her geçen gün biraz daha hızlanması, yeni boyutlara ulaşması karşısında işbirlikçiler çeşitli tertiplerle devrimcileri sindirme kampanyasına giriştiler. Bağımsızlık Haftasını engellemek için devrimci gençlerin evleri kerelerce arandı. Demir Yolları ve Çimento fabrikalarında çalışan devrimci işçilere baskılar yapıldı. Sivas Lisesinde okuyan devrimci öğrencileri yıldırabilmek için okul idaresi çabalara girişti. Bütün bunlarla yetinmeyen amerikalılar ve polis, Bağımsızlık Haftasının hazırlıkları sürdürülürken Sivas Devrimci Gençlik Derneği başkanı Erbey Türkoğlu ve diğer yöneticilerine çeşitli baskılarda bulundu. Bir yandan bütün şehir esnafı teker teker dolayarak «Bağımsızlık Haftası'nı yapmak isteyenlerin tehlikeli kimiseler oldukları ve onlarla ilişkinin kesmelerinin kendileri için iyi olacağı» belirtilirken bir yandan da SDGD yöneticileri, hergün üçer saat sorguya çekiliyordu. «Bağımsızlık Haftası süresince, komünizm propagandası yapılacağı», amerikalılar tarafından yoğun bir şekilde yayıldı, haftanın engellenmesine çalışıldı.

Bağımsızlık Haftası öncesi bu biçimlerde sürdürülen amerikalıların ve polisin baskısı, Ankara'da yirmi devrimci arkadaşımızın Sivas'a gelmesiyle iyice artmıştır. Hemen o gün polis, haftanın düzenlenmesinde bize büyük yardımlarda bulunan CHP merkez ilçe başkanının evini, «Hükümet aleyhinde yıkıcı faaliyetlerde bulunmak amacıyla patlayıcı madde ve silah depo etmek, gerekçesiyle aradı. Evde patlayıcı madde ve silaha benzer bir şey bulamayan polis, teksir makinası, teksir kağıtları, afişler ve İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesinin çeşitli sayılarına el koydu. Böylece bizim propaganda imkânlarımız tamamen kısıtlanmış oluyordu. Çünkü, amerikalıların büyük baskısı yüzünden hiçbir matbaa bildirilerimizi basmaya yanaşmıyordu. Amerikalılarla ortak hareket eden polis, bizi tecrit etmek halktan ayırabilmek ve kitleye korku salmak için bir dizi oyun tezgâhlamaya girişti. İşbirlikçiler, halkta, çok tehlikeli bir iş yaptığımız havasını yarat-

mak için kaldığımız otelin önüne, çok sayıda ve sürekli sivil polis koyuyordu. Polisin bütün bu engelleme çabalarına ve çok sıkı takibine rağmen Ankara'da basıp getirdiğimiz on bin bildiriye tüm Sivas'ta dağıtmamız çok etkili oldu. Sivas'ta bulunan çalışmamızı sürdürürken bir yandan da ulaşımın elverişli olduğu çeşitli kazalar ve köylere giderek gerekli çalışmalara giriştik. Haftayı mutlaka engellemek isteyen AP, Komünizm le Mücadele Derneği Milliyetçi Öğretmenler Derneği ve polis yeni yeni tertiplere başvurdu. Bir keresinde TÖS'ten otele dönmekte

olan iki arkadaşımıza altı - yedi polis saldırdı. Bizim yetişmemiz üzerine polis, şaşırarak geriledi. Her men duruma hakim olup, civarda biriken besyüz kişilik kalabalığa amacımızın ne olduğunu neden bağımsızlık haftası yaptığımızı bir bir anlattık. Kitlenin de bize katılmasıyla Bağımsız Türkiye diye bağarak uzun süre gösteri yaptık. Böylece polisin düzenlediği oyunu çok güzel bir biçimde bozmuş oluyor ve polisin bizden iyice çekinir olmasını sağlıyorduk.

Beşbin işçinin çalıştığı, Demiryolları Vagon Tamir fabrikası yöneticilerinin (ki bunların çoğu Komünizmle Mücadele Derneği yöneticisidir) ve polisin her türlü önleyici tertibine rağmen sabah saat altıda fabrika önünde 4500 bildir dağıttık. Bildirilerin dağıtımını engelleyemeyen fabrika yöneticileri yirmibeş kadar yobazı üzerine mize saldırttı. «Dinsizler, Allahsızlar, bağurtuları ile saldıran yobazlar, işçilerin de bizi desteklemesiyle gereken dersi aldılar.

Bu tür oyunlarla bizi yıldırma yollarını anlayan amerikalılar bu defa belediyeye baskı yaparak konferans salonunun verilmesini sudan bir gerçekçeyle engellediler. Bu arada, millici esnafın vitrinlerinde yer alan bağımsızlık haftası pankartları polis tarafından baskıyla toplatıldı. Diğer bütün salonların da aynı baskı yü-

zünden bize kapanması karşısında TÖS salonu Fakir Baykurt'un telgrafı ve devrimci Sivas öğretmenlerinin çabasıyla konferansa tahsis edildi.

Müslim Özbalkan'ın «Barış Gönüllüleri ve Kültür Emperyalizmi» konulu konferansı büyük ilgi gördü. Salon tamamen dolduğundan birçok kişi geri dönmek zorunda kalıyordu.

Konferansın başında Sivas Devrim Ocağı ve SDGD adına başkanlar emekli albay Kamber Rışvanoğlu ve öğrenci arkadaşımız Erbey Türkoğlu birer konuşma yaptılar.

K. Rışvanoğlu, «Sivas, devrimci bir kenttir. Kongrenin yapıldığı bir şehirdir. O kongre kı, milli kurtuluş mücadelesinin zaferi yolunda en önemli adımlardan biriydi. Şimdi de durum 1919'lardan farksızdır. Sivas yine düşmanın korktuğu şehirlerden biri olacaktır. Zafer yakındır.» dedi.

E. Türkoğlu ise, «Mücadelemiz Amerikalılarla tüm milliciler arasındadır. Bu mücadele tarafsız kalmak olmaz, her yurtsever yerini almalıdır.» dedi. Amerikalıların ve ortaklarının Türkiye devrimcileri üzerindeki baskılarını anlattı.

İşçi, subay, öğretmen, esnaf kalabalığının coşkuyla karşıladığı açış konuşmalarından sonra Müslim Özbalkan arkadaşımız, Barış Gönüllülerinin içyüzünü belgelediği ile anlatarak, Barış gönüllüsü - Amerikan casusu gerçeğini ortaya koydu.

Konferans sırasında 50 - 60 kadar AP'li yobaz dışarıda toplanmıştı. Fakat büyük sayıda dinleyici topluluğunun sık sık tekrarladığı «Bağımsız Türkiye» sloganı gerici yüreklerine korku salıyordu. Ve gericiler dağılıp gitmek zorunda kaldılar.

Sivas'ta devrimcilerin güçlenmeye başlaması CHPlilerin, «Kahrolsun Amerika», «Bağımsızlık ve Demokrasi için İşçi - Köylü - Gençlik omuz omuza» temel slo-

ganlarının işlendiği bağımsızlık haftasının yürütülmesinde geniş ölçüde yardımcı olarak, genel merkezin bütün baskılarına rağmen devrimci bir tutum takınması, işbirlikçileri korkuttu. İşbirlikçiler, haftanın önlenmesi için sürdürdükleri çabaları arttırdılar ve haftanın engellenmesini sağladılar. TÖS'e yapılan baskılar sonucu, Haydar Tunçkanat'ın konferansı için salon vermektен vazgeçildi. Bütün çabamıza rağmen başka bir salon temin edemedik. Ayrıca kaldığımız otelin sahibi de bizi otelden çıkardı ve her tarafa tenbih edildiğinden dolayı Sivas'ta kalcak bir yer bulamadık. Bu durum karşısında haftayı sürdürme olanağı kalmamıştı. Amerikalılar iste diklerine kavuşmuşlar, haftayı engellemişlerdi. Gerici propagandada alabildiğine geliştirildi. Bu arada işbirlikçilerin devrimci hareketi zayıflatmak, devrimcileri sindirmek, tecrit etmek için giriştiler. Önemli bir provakasyon ortaya çıktı. Polisin «Sosyalist Gençler» imzasıyla yayınlayıp, posta ile bütün Sivas'a dağıttığı bir bildiride bugüne kadar Amerikalıların yaymaya çalıştıkları ne kadar iftira, tezevir varsa hepsi kabulleniyor, Dine ve aileye karşı bulunduğu, belirtiliyordu. Günlerdir camilerde devrimciler aleyhine sürdürülen gerici propaganda ya ek olarak bu tertibe de girişilmes, çok iyi göstermektedir ki, işbirlikçiler şehirdeki millicilerin beraberliğini bozmak, onları tecrit etmek için bir yobaz ayaklanmasını gerçekleştirmeye çalışıyordu. Fakat dikkatli tutumumuz bu oyunu da boşa çıkardı.

Sivas'ta bağımsızlık haftası bu sefer engellendi.

TIP'in dağılık hali, yapılan baskıların yarattığı yulgunculuk, organizasyon ve bilgi eksikliğinden doğan başarısızlık bizi yıldırma yacaktır.

Şimdi hatalarımızı ve eksiklerimizi görerek nedenlerini tespit edip hızla düzeltme yönünde çalışacağız. Parti içinde dağılık hali sebebi olan oportünizmi tamamen tasfiyeye yönelik ideolojik mücadeleye önem vererek daha güçlü ve dikkatli bir şekilde örgütlenmeye çalışacağız. Bir daha ki sefere daha güçlü, daha dikkatli, ve işbirlikçilerin her türlü tertibine hazır olarak yeni yeni bağımsızlık haftalarını başarıya ulaştıracağız.

Korksun emperyalistler, korksun işbirlikçiler

Yaşasın halkımızın milli demokratik mücadelesi

Behzat Ay'ın

Gündoğusu

Çıktı

Deniz Yayınları F: 4 TL

Türkiye Mimarlar Odası Genel Kurulu toplandı

Mimarlar Odasının genel kurulu, 12. Şubat, 1970 tarihinde Eskişehirde başlamıştır. Bu Genel Kurul'un oldukça çekişmeli geçeceği bir gerçektir. Türkiye'nin sorunlarıyla yakından ilgilenmekte olan ve bu konularda oldukça etkili olan Mimarlar Odası'nın çeşitli meselelerle ilgili görüşlerini okurlarımıza sunuyoruz. Aşağıda okuyacağınız kısımlar, Mimarlar Odasının xv. Dönem Çalışma Raporundan alınmıştır.

Tüm ilerici güçler, Türk halkının kaderini değiştirmeye kadar geri kalmışlığı bir kader olarak kabullenmeyip, insan haysiyetine yarışır bir düzen kuruncaya kadar savaşa devam edeceklerdir. Ve bu savaşın kazanılmasında Mimarlar Odasının mutlaka payı olacaktır. Mimarlarımızın çoğunluğu Türkiye'nin geri kalmışlıktan kurtulmasını öngörüyorlar ise, Oda bu anlayışla çizilen çizgide yürüyecektir.

Kişiler, sindirilebilir, yıpratılabilir, daha olmazsa öldürülebilirler. Ama örgütler devam eder. Düşünce öldürülemez.

«Bugüne kadar Plânlı Kalkınma ilkesinin gerektirdiği Teknisyen-Politikacı bütünleşmesi yerine, teknisyen ile politikacı karşı karşıya bırakılmışlardır. Kalkınmayı sağlayacağı öne sürülen yatırım kararları, politik mülâhazalarla verilmiş ve teknisyen karar verme mekanizmasında daima politikacının emrine girmiştir, bir bölüm bürokrat ise bu çalışmada kendilerini politikacı ile özdeşleştirmiş ve çalışmanın yönünü saptırmıştır.

Bugün için mimarlığımız tutarlılığını yitirmiş, çağdaşına düşmüş, eğitim yöntemlerinin geçerliliği kalmamıştır. Bu durumda mimarlığın oturması gereken temellerin ve mimarlık mesleğinin yeniden tanımlanması gereklidir. Mimarlığın günün ve geleceğinin yorumu ekonomik ve toplumsal temellerden gelen verilere göre olmalıdır. Verileri yorumlarken temelleri etkileyen güçleri gerçekçi olarak bilmek zorundayız.

ÖZEL YÜKSEK OKULLAR

Odamızın bu konudaki tutumunu ve eylemini biliyorsunuz. Özel Yüksek Okulları n«Türk Millî Eğitimi»ni nasıl yozlaştırmakta olduğu artık açığa çıkmıştır.

Ancak, bir kez daha tekrar edelim ki, Anayasa mahkemesinin kararı ne olursa olsun, Özel Okulların Türkiye'de yeri olmadığı inanıyoruz.

Gene Anayasanın tanıdığı hak-

larla, bu okulların kapatılması için mücadeleye devam edeceğiz.

Bu arada görüşümüzü tekrar edelim. Oda, öğrencilere değil, Özel Yüksek Okullara karşıdır. Özel okul öğrencileri de artık bunu bilmektedirler.

Raporun bundan sonraki bölümlerinde odanın kendi özel meseleleri ile ilişkin görüşleri açıklanmakta ve bunlar hakkında belgeler verilmektedir.

SONUÇ

Türkiye, bugün halkımızın uyanması ve haklarına sahip çıkmağa başlamasının yarattığı bir kaynaşma ortamı içindedir. İnsan haysiyetine yarışır bir düzen kurulması için, hürriyet, demokrasi gibi kavramlar sarsıntı geçirmekte, gerçekliklerini yitirmekteyiz. Gerçekten demokratik bir düzenin koşulları tartışılmakta, sadece varlıklı kişiler için söz konusu olan hürriyetlerin yoksul halkımız için ne anlam taşıdığı sorulmaktadır. Üst yapı kurumlarında (demokrasi mi dikta mı?) konusu eleştirilmekte, dir. Demokrasiden ümit kesilmesi ne yol açanların sebep olduğu bu tartışma gereksizdir. Sorunun çok farklı bir düzeyde ele alınması, sınıflar arasındaki üretim ilişkilerine inilmesi zorunludur.

Davalarına sahip çıkanlar, örgütlü olarak Türkiye'nin çıkış yollarını aramaktadırlar. İlerici güçler, Anayasanın verdiği direnme hakkını kullanmaktadırlar. Öte yandan, sömürü düzeninin sürdürülmesini kendi varlıkları için zorunlu görenler, bu uyanışı geciktirmeye çabalamaktadırlar. Geri kalmış bir ülkede oynanan bu oyunların arkasında yeni sömürgeçiliğin bulunduğu apaçık ortadadır. Ekonomik bağımsızlığın kavuşmadıkça ülkemizin geri kalmışlıktan kurtulamayacağı kesin olarak anlaşılmıştır.

Bu durumda Türkiye'nin geleceğinin plânlanmasında rolü bulunacak kurumlara büyük sorumluluklar düşmektedir. Öğrenciler, öğretmenler, işçiler, hukuk kurumları, meslek kuruluşları, Devlet memurları düzene karşı çıkmaktadırlar. Buna karşılık varlıklı sınıflar tamamen ekonomik nedenlerle bağlı olan bu uyanışı, dini hislerle oynamak suretiyle durdurmak istiyorlar. Ezilemi, ezilene kıldırıyorlar.

Odanın neden kamu yararını ön gören bir eylem içinde olması gerektiğine, bu olayları gördükten sonra kesin olarak tekrar inanıyor.

Mimarlar Odası kurulduğundan bu yana, on beş yıldır topluma hizmeti öngörmektedir. Çalışma ve eylemleri ile bunu ispatlamıştır. Odanın içindeki ki bugün Mimarlar Odası kamu oyununun güvenine sahiptir.

Genel yerleşme plânlamasını Mimarlar Odası savunmuştur. Arsa Ofisi - Konut - Gecekondu sorunlarına sahip çıkmıştır.

Sanayileşmeye bağlı olmayan hızla şehirleşmenin çözülmesi gereken konularını Oda ortaya koymuştur.

Teknikerlerin haklarını Oda savunmuş, ihtisas ayırımının gereğini ispatlamıştır.

Özel Okullara karşı çıkmıştır. Boğaz Köprüsünün, niçin gereksiz olduğu bilimsel şekilde söylenmiştir.

Kıyılarımızın özel mülkiyete konulmasını olamayacağı savunulmuştur.

Şimdi de Kent Topraklarının kamulaştırılması istenmektedir.

Odanın geçmişi ile öğünmek ve sizlerin bu eserinden söz açmakla biz Yönetim Kurulu olarak ne kazanırız? Odanın bu duruma gelmesindeki katkımız ölçüsünde öğünme hakkımız elbette vardır. Ancak, bizi mutlu kılan, kişisel katkıları-

muz ötesinde Mimarlar Odasının, Türkiye'nin mutlu geleceğinin hazırlanmasında mutlaka rolü olacağı inancının, halkımızca ve ilerici güçlerce, güvenle söylenmekte oluşudur.

Sayın Üyelerimiz, Görevimizi tamamlamak üzere olduğumuz şu saatlerde, çalışmalarımızla ilgili eleştirilerinizi bekliyoruz. Tartışmalarımızı bütün açıklığı ile yapacak, eleştirilerle birlikte sorunlarımızla ilgili çözüm teklifleri bekleyeceğiz.

Aksi söylenemeyecek olan şudur: Mimarlar Odası geleceğin mutlu Türkiye'sinin yaratılması, halkın insanca yaşayabileceği bir düzene kavuşturulması amacı ile görevini yapmaya devam edecek, uyanışı hızlandırmak için gücünü ortaya koyacak, ilerici örgütlerle birlikte eyleme katılacaktır.

İnsanların ümitle parlamaya başlayan gözlerine yeni perdeler indirilmesine izin verilmeyecektir.

Bu inanca sahip insanlar olarak mutluyuz. Bütün insanların bir arada mutluluğu için görev yaptık. Görevi kuşaktan kuşağa devrederken, Odamızı üzerinde bulunduğu ilerici çizgide, toplum hizmetinde, güçlü bir örgüt olarak tutacağız. Sevgi ve Saygılarımızla,

PROLETER DEVRİMCİ

AYDINLIK
sosyalist dergi

2 — 16. SAYI ÇIKTI
(96 Sayfa)

Proleter devrimci birlik için, ilkesiz birlik cephesini açığa çıkartalım

- HİKMET KIVILCIMLI : Sayın İ.İ. Paşaya Açık Mektup
- HALİL BERKTAY : Proleter Devrimci Çizgi ve Bazı Yanlış Eğilimler
- KIZIL BAYRAK : İnsanla Silâh Arasındaki İlişkide Önde Gelen İnsandır.

TÜRK SOLU-7

DİSK'e İşçi sınıfının devrimci

Geçtiğimiz hafta Çınar Otel Salonu, Sendikacılık hareketinde iki önemli olaya sahne oldu. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na bağlı Lasik İş'in ve DİSK'in Genel Kurulları bu salonda toplandılar.

Her iki kongrede, «devrimci» sendikacılığımızın geleceğine ışık tutan birer toplantı idiler.

Lastik İş Kongresinde DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in yaptığı konuşma, gene bu kongrede TÜRK SOLU yazı Kurulu üyesine ve TIP Sariyer İlçe başkanına yaptıkları saldırı, DİSK çalışma raporunda dile getirilen görüşler, gelişmenin ne yolda olacağını belli etmektedir.

Proleter devrimcileri, devrimci sendikacılık ve DİSK konusunda ki görüşlerini defalarca açıklamışlardır. Sendikacılık hareketimizde ileri bir adım teşkil eden DİSK'in devrimci mücadelemize yararlı bir örgüt haline gelebilmesinin şartlarını sosyalizmin bilimine dayanarak ileri sürmüşler ve uyarılarda bulunmaya çalışmışlardır. Ancak görülmektedir ki, DİSK içindeki gelişmenin yönü olumlu değil, olumsuzdur.

Bu durumda, DİSK'in yöneticisi olan sendikacı arkadaşları bir kez daha uyarmak görevimizdir.

Emperyalizm ve ona bağlı sınıflar işçi sınıfının devrimci mücadelesini engellemek amacıyla şu yollara başvururlar: örgütlenmelerini, bilinçlenmelerini ve politik mücadeleye girmelerini önlemek.

Başlangıçta pek kaba metodlarla yürütülen bu engelleme hareketi tarihi gelişimin zorlamaları karşısında inceler ve daha güler yüzlü metodlara dönerler. Ancak bu güler yüzlü metodların kullanılması, kaba metodların terk edilmiş olması anlamına gelmez. Çok defa her ikisi de birarada bulunurlar.

Tarihimizde de bu metodları yakından izlemek kabildir. Hakim sınıflar 1946 yıllarına kadar işçi sınıfının ekonomik örgütlenmesini dahi engellemiş, örgütlü bir güç olarak işgücünü daha iyi fiatla satma mücadelesine fırsat vermemiştir. Bu kaba metod, 1946 yılında değişmiş, ancak işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğünü elde eder etmez, devrimci nitelikte legal siyasi ve sendikal örgütlenmeye gitmesi, hakim sınıfların engellemeyi daha ince metodlarla sürdürmesi gereğini doğurmuştur. Emperyalizmle flört eden iktidar, devrimci sendikaları kapatırken, kendi kontrolünde yeni sendikalar kurdurmatan da geri kalmamıştır.

Demek ki, emperyalizm ve işbirlikçilerinin birinci mertebeden önce metodu, işçi sınıfının örgütlenmesine mücadele etmek ancak bu örgütlenmeyi kendi kontrolüne almaktır. Nitekim Türk İş de böyle doğmuştur.

İşçi sınıfının bilinçlenmesini önlemek uğrunda, kullanılan en kaba metod, proletaryanın devrimci ideolojisinin yayılmasını önlemek amacıyla bu ideolojinin öğretilmesini savunulmasını ve yayılmasını yasaklamaktır. Ancak Tarihi etkenlerle bu yasağı sürdürmek kabil olmazsa, işçi sınıfı adına sahte ideolojiler sürülür piyasaya. Nitekim ülkemizde 1960 hareketi ile gelen sınırlı demokratik ortam, proletaryanın ideolojisinin öğrenilmesi ve öğretilmesini serbest kılınca, sahte ideolojiler alabildiğine ortaya atılmıştır.

İşçi sınıfının ekonomik mücadelesinin politik mücadeleye dönüşmesini önlemek için ise hem örgütlenmede, hem de bilinçlenmede kullanılan kaba ve ince metodlar, alabildiğine çoktur. Proleter devrimcileri işçi sınıfının devrimci hareketinde ortaya çıkan bu engelleme biçimlerinin her türüne karşı TIP içinde amansız bir mücadeleye vermişlerdir. Ancak bu mücadele yalnızca TIP içinde kalacağı düşünülemez. Proletaryanın her türlü örgütlenmesinde mücadele yürütmek, yanlış eğilimleri ortadan kaldırmak gerekmektedir. Bu bakımdan sendikalar siyasi örgütlerden sonra ikinci derecede önem taşırlar.

DİSK, emperyalizmin kontrolü altındaki sarı sendikacılığa karşı bir tepki olarak doğmuştur. Bu bakımdan sendikacılığımızda ileri bir noktayı teşkil eder. Ancak bu örgüt, gerek örgütlenme açısından, gerek ideolojik açıdan, gerekse politik açıdan emperyalizm ve işbirlikçilerinin işçi sınıfına karşı uyguladığı engelleme metodlarının en incelerine araç olma tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Bu tehlikeler DİSK genel başkanı Kemal Türkler'in Lastik İş Sendikası kongresinde yaptığı konuşmada ve DİSK üçüncü genel kurulu raporunda açıkça görülmektedir. Kemal Türkler konuşmasının bir bölümünde şu sözleri dile getirmiştir:

«Öğretim üyeleri bilimsel sosyalizmden söz ediyorlar. Yani Marx'ın Engels'in Sosyalizmden Marx'ın sosyalizminin bizim bildiğimiz kadarıyla üç temel ilkesi vardır. Bunların birincisi proletarya diktatörlüğüdür. Biz proletarya dik-

tatörlüğüne karşıyız, arkadaşlar! Çünkü sosyalizme açık, bize seçimle iktidara gelme olanağını veren bir anayasamız vardır. Amma şartlar değişse de yine diktatörlüğe karşı olacağız. Mutlaka demokratik yoldan iktidara geleceğiz. İşçi sınıfı diktatörlüğüne iktidara geldikten sonra da karşı olacağız. Bizim prensibimiz demokrasidir. Proletaryaya karşı demokrasi, diğer sınıflara karşı diktatörlük, teranelere kanmıyoruz Dünyada örnekleri vardır. İşçi sınıfı adına bir gurup, işçi sınıfının kendisine karşı diktatörlük altında inlemektedir. İşçi sınıfı adına bir gurubun diktatörlüğünü istemiyoruz. Bizi refaha kavuştursa da istemiyoruz. İki odalı evlerimizde oturmaya razıyız ama diktatörlüğe karşıyız.»

Kemal Türkler bu sözleri ile bilimsel sosyalizmi reddetmekte bugün için söz konusu olmayan ileri bir aşamayı öne sürerek, emperyalizmin empoze ettiği bugünkü gerici parlamentarizmin savunuculuğunu yapmaktadır. Proletaryaya diktatörlüğünün savunulması, içinde bulunduğumuz sınırlı demokratik ortada kanunlarla yasaklanmıştır. Kanunen savunulması yacak bir fikre saldırarak bilimsel sosyalizmin ilkelerini reddetmek, dürüstlikle bağdaştırılmaz. Bu metod devrimcilerin değil, emperyalizmin ajanlarının metodları olabilir. Nitekim Türk İş yöneticilerinin aynı ağızla konuşarak, proletaryanın devrimci ideolojisini reddettikleri çok görülmüştür. Geçen sayımızda Ezel İnanç'ın belirttiği gibi «devrimci bir sendika, gerici ideolojilere karşı amansız bir mücadeleye girmek zorundadır. Gerici ideolojilerle savaş, işçi sınıfının ideolojisini, yani, proletaryanın sosyalizmini yaymak sendikaların başlıca ödevlerinden biridir.» Kemal Türkler, konuşmasıyla bu ödevi sırt çevirmekte, hatta emperyalizmin empoze ettiği anti-komünizm silahına sarılarak bugünkü gerici parlamentarizmi savunmaktadır. Aynı görüşler DİSK raporunun 91 - 92 inci safhasında da dile getirilmiştir: «Ancak son seçimlerin bu kadar sağa kayan bir parlamentoyu oluşturması ve solun milletvekili çıkarması açısından yenilgiye uğraması ne bilimsel demokratik düzene (altımız biz çizdik. T. S.) olan inancımızdan caydırmış ne de sosyalizm için mücadele vermektan alakoyuştur.»

Sendikacıların uğrunda mücadele ettikleri «sosyalizm», den ne anladıklarına da göz atmakta fayda vardır. Aynı raporun 100. sayfa-

sında «bilindiği gibi sosyalizm emekçilerin kurduğu bir düzendir, emekçilerin yönettiği bir düzendir, emekçilerin ideolojisidir, emekçilerin dünya görüşüdür, emekçilerin ekonomik teorileridir, emekçilerin ahlak anlayışıdır.» demektir. (siyahlar bizim T.S.) Buradaki «emekçi» sözcüğü işçi sınıfı yerine kullanılmış değildir. Raporun diğer bölümlerinden de anlaşılacağı gibi (örneğin «işçi sınıfının demokratik öncülüğü etrafında bütün emekçi sınıf ve tabakaların yürüteceği mücadele...» sayfa 98) emekçi sözcüğü proletarya yanında yarı proleter unsurları ve küçük burjuvaziye de kapsamaktadır. Sosyalizmi küçük burjuvazinin de düzeni olarak gören, sosyalist ideolojiyi yalnız işçi sınıfının değil, küçük burjuvazinin de ideolojisi olarak kabul eden görüş, küçük burjuva sosyalizmidir.

Sendikacı arkadaşların düştüğü diğer bir yanlış, kendiliğinden gelmeciliğe kapılmak ve bu görüşün ideolojisi olan ekonomizmi benimsemektir.

Kemal Türkler'in konuşmasında da şöyle dile gelmektedir:

«İşçi sınıfına bilinç dışarıdan verilmemiş. İşçi sınıfına bilinç dışarıdan verilmez, dışarıdan kendine gelir. Türk Demir Döküm işçilerine fabrikayı işgal etmelerini bu aydınlar mı öğretti? Derby işçisine işgal yapmalarını kim söyledi? Fransa'daki olaylara, üniversite hareketlerine bakarak kendileri akıl ettiler. Ben bilimsel sendikacılık uyguluyorum. Ne demek istediğimi öğretim üyeleri daha iyi anlar. İşcinin tansiyonuna bakıyorum. Yanlış bir yola girdiği zaman engel oluyorum Diğer zamanlarda ise işçileri serbest bırakıyorum. Eğer her hangi bir fabrikada birtakım tertiplerle toplu sözleşme yetkisi sarı sendikaya verilirse, ben aradan çekiliyorum. İşçiler kendi meselelerini iş verenle kendi aralarında hallediyorlar. Demir Döküm işçileri fabrikalarını işgal ettilerse bana ne? Onlara işgal yapmalarını ben mi söyledim? Bu memleketin zaptiyesi ben miyim.»

Kemal Türkler, bu sözleriyle proletaryanın devrimci ideolojisini önemli ilkelerinden ve mücadele yöntemlerinden birini, siyasi bilinç işçi sınıfına dışarıdan verileceğini ilke ve yöntemini reddetmektedir.

Bu yönetim reddetmek, işçi sınıfının mücadelesini ekonomik mücadele ile sınırlamaktadır. İşçi kendiliğinden ancak ekonomik bi-

İşçi ideolojisini hakim kılalım

ince ulaşır. Politik bilinç işçi sınıfına dışarıdan götürülür, ve bu iş, yani işçi sınıfını bilinçlendirme işi, proleter devrimcilerinin örgütlü çabasını gerektirir. Bu konuda Lenin şöyle der:

„Modern sosyalizmin ilk sevilmesi bu zümre üyelerinin (burjuva aydınlar zümresi - TS) birey olarak kafalarında olmuştur ve onlar bunu, entelektüel bakımdan daha gelişmiş olan proleterlere iletilmişlerdir ve bu proleterler de modern sosyalizmi, şartların mümkün kıldığı yerlerde, proleter sınıf mücadelesine sokmuşlardır. Demek ki, sosyalist bilinç, proleter sınıf mücadelesine dışarıdan ithal edilmiş bir şeydir. (Ne yapmalı?)

Aynı kendiliğinden gelmeciliğe boyun eğiş, DİSK raporunun 101. sayfasında kendini göstermektedir.

„Emperyalizmle ortaklık kuran kapitalistlere karşı yer yer mücadele veren, grev yapan, işgal yapan, yürüyüş yapan protestoda bulunan, ücreti için hakları için göğsünü kursunlara siper edenler yalnız toprak reformu için ölmüşlerdir. Bunlar sosyalizmin kurulup sömürülenleri sömürden kurtaracak düzen için canlarını vermişlerdir. Cop yemişler nezarate atılmışlar hapishanede çile çekmişlerdir.

„İşçi sınıfının demokratik öncülüğü etrafında toplanacak öteki emekçi sınıf ve tabakalarla birlikte sosyalizmi kurmak için politik mücadele vermişlerdir. (Siyahlar bizim T.S.)

İşçilerin ücret zammı almak çalışma ve hayat şartlarını daha ivive yöneltmek için tek tek işbirlikçi patrona karşı verdikleri mücadele, politik mücadele değildir. Bu ekonomik mücadeledir. İşçilerin mücadelesi, ancak bütün ülkenin işçi sınıfının basta gelen temsilcilerinin tek bir sınıf olarak kendilerinin bilincine vardıkları ve tek tek patronlara karşı değil de tümüyle kapitalist sınıfa ve o sınıfı destekleyen hükümete karşı yönelmiş bir mücadelevdir. İşçilerin zaman zaman sınıf mücadelesi haline gelir. (Lenin - Önümüzdeki Grev TÜRK SOLU Sayı 113)

Bu gerçeği unutarak Derby, Demir Döküm mücadelelerini politik mücadele olarak kabul etmek, kendiliğinden gelmeciliğin en kabasıdır. Bu düşme olur. İşçi sınıfımızın son senelerdeki sert mücadeleleri henüz politik mücadele düzeyine ulaşmış hareketler değildir. Bunlar kendiliğinden gelme ve devrimci bir örgütün müdahalesi olmadığı sürece daha fazla ileri gitmez.

si imkânı olmayan hareketlerdir. Önümüzdeki görev, bu kendiliğinden gelme hareketleri politik mücadele düzeyine ulaştırma „sınıf mücadelesi“, aşamasına yükseltmektir.

Ancak önümüzdeki görev konusunda sendikacı arkadaşların olumsuz bir tavır takındıkları söylenemez. İşçilerin tek tek fabrikalarda yürüttükleri sert mücadelelerde bu olumsuz tavır, kendini, işçiler ile proleter devrimci gençlerin temasını önleme çabası, işçilerde gençlere karşı bir güven-sizlik yaratma çabası olarak kendini göstermiştir. Hatta bu çabalar zaman zaman anti komünizm propagandası şekline de bürünmüştür.

„Nektin Kemal Türkler, Lastik - İşte ki konuşmasında bu çabaları açıkça itiraf etmektedir. Kemal Türkler konuşmasının bir yerinde,

„Geçen gün Rıza Kuas'la konuşan bazı demokratik devrimci (Proleter devrimci, demek istiyor) gençler bana posta koydular. Biz senle konuşuyoruz amma asıl temasınız işçilerdir, dediler. Ben onun tedbirini iki senedir aldım. Daha geçenlerde Ege Sana. yünde işçiler tarafından sopyla koşalandılar (Bu husus doğru değildir) Bu demokratik devrimciler sosyalizme giden yolumuzda sivri bir uc halini almışlardır demistir.

Proleter devrimcilerinin işçilerle işçilerle bağ kurmanın bir aracı olarak görür. Ancak bu, sendikaların tek araç olduğu anlamına gelmez. Tek araç olmaması onları işçi sınıfı ile doğrudan bağ kurmağa iter. Hele sendikalar devrimci yönetimlerde değilse doğrudan bağ kurma daha çok önem kazanır.

Proleter devrimcilerinin işçilerle doğrudan bağ kurmalarının önlenileceğini sanmak ham bir hayaldir.

Bu görüşün bir başka yansıması ise DİSK raporunda şöyle dile getirilmiştir:

„Bu görüşlerin savunucuları olarak TİP içinde daima işçi sınıfının en bilinçlilerinin temsilcileri sıfatıyla parti yönetiminde söz ve karar sahibi olmakta devam edeceğiz.

Sendikacı arkadaşlar kendilerini işçi sınıfının „en bilinçlileri“ olarak görmekte oldukça fazla hata ediyorlar. Proletaryanın devrimci ideolojisi yerine küçük burjuva ideolojisini benimsemiş olanlar, işçi sınıfının en bilinçli unsurları „sendikacılar“, değildir. Sendikacılar içinden gerçekten bi-

linçli ve devrimci kişiler çıkabilir. Ancak bu, genel kaide olarak sendikacıların en bilinçli unsurları olduğu yanlışının kabulüne bizi götürmez. İşçi sınıfının en

bilinli unsurları kendini önce sendikacı değil, devrimci sayar aralarında kurulan bağ, sendikacı olmaktan değil, devrimci olmaktan doğar. Görüşlerini sendikacılar olarak değil, devrimciler olarak açıklarlar. İşçi sınıfının en bilinçli unsurları sosyalizmin bilinçli partili olarak çalışırlar. İşçi sınıfının en bilinçli unsurları sosyalizmin bilimini kendine klavuz edinmiş, bu klavuzun ışığında mücadele eden işçilerdir. Ve böyle unsurların profesyonel sendikacı olmamış işçiler arasında çıkması daha doğaldır. Bu bakımdan sendikacı arkadaşların „en bilinçli olma“, imtiyazını tekellerine almaları „emperyalizmle ortaklık kuran kapitalistlere karşı yer yer mücadele veren, grev yapan, işgal yapan, yürüyüş yapan, protestoda bulunan, ücreti için, hakları için göğsünü kursunlara siper eden“ (DİSK Raporu sayfa 101) işçilere haksızlıktır.

DİSK kongresi bir gerçeği daha ortaya koymuştur. Sendikacı arkadaşlar, işçi sınıfının içinde bulunduğumuz durumun pek farkında değildirler. Raporlarında işçi sınıfını bilinçlendirmede önemli başarılar kazandıkları ifade edilmektedir. Ama gerçek şudur ki, işçi sınıfımızın büyük kitleleri henüz emperyalizmin kontrolündeki sendikacılar değildir. Ve gene büyük kitleleri AP ye oy vermektedir. Bu böyle olduğu halde raporda yol gösterici herhangi bir öneri yer almış değildir. Önümüzdeki dönemde DİSK'in çalışmalarına ışık tutacak mücadele yöntemlerinden bahis yoktur. Kendiliğinden gelmeciliğe olan inanç burada da açığa vurulmuş ve hedefler koyulma yerine geçmişin muhasebesi yapılmakla yetinilmiştir.

Çınar Otelinde yapılmakta olan DİSK kongresi pek ilgi görmemiştir. İşçi semtlerinden uzak lüks bir otelde yapılan kongrenin ilgi ile izlenmesi beklenemezdi. Kongrede yapılan konuşmalar, özellikle misafir olarak davet edilen konuşmacılar Kemal Türkler'e ve DİSK raporuna paralel konuşmalar yaptılar. Bu arada çıkan en tutarlı ses, Basın - İş delegesi Bekir Çiftçiden geldi.

Bekir Çiftçi „Salonun şehirden çok uzak bir semtte, lüks bir otelde tutulması hatalıdır. DİSK, devrimci bir örgüt olarak, kongresini şehirde bir işçi muhitinde yap-

malı, işçilerin çalışmaları izlemesine imkân vermeliydi. Tam aksine, emperyalistlerin „işbirlikçilerin çalıştıkları bir salonun tutulması“, devrimciliğimizle bağdaşmaz.

Türkiye, bünyesinde feodal kapitalizmi, kapitalizm öncesi üretim ilişkilerini, emperyalizme bağlı kapitalizmi barındıran geri bırakılmış bir ülkedir. Böyle bir ülkede, baş düşmanımız emperyalizmdir. Emperyalizmi yurdumuzdan kovabilmek için işçi sınıfı, Köylülerle, emperyalizmle çıkar ilişkisi olmayan tüm millî güçlerle işbirliği yapacak, kurulacak millî cephe öncülük edecektir.

Bu konuda, burjuva kuyrukçuluğa kuşukları yersizdir. Öncülük bir pazarlık konusu değil bir güç meselesidir. Güçlü ve örgütlü olan işçi sınıfı, strateji iyi saptanırsa, öncülüğü kimseye kaptırmayacaktır.

Sendikacılar, yavaş yavaş doğru çizgiye gelmektedirler. Eylemin faşizmi getirmediği, işgal olayları ile görülmüştür. Zaten faşizm, sandığı gibi üniforma ile kirbaçla gelmez. Bugünkü parlamenter düzenin, aslında faşizmden ne farkı vardır?

Sendikacılar, artık İsci - Köylü ittifakından, öğretmenlerle aydınlarla, gençlikle güçbirliğinden, „müttehid cephe“den söz etmektedirler. Bunlar ileri adımlardır.

Ama isim doğru konulmalı, doğru strateji saptanmalıdır. Köylülerin, öğretmenlerin, demokratik hakları için savaştan tüm zümrelerin yanında, işçilerin kitle halinde eyleme katılması sağlanmalıdır, dedi.

Kemal Türkler, bu konuşma üzerine proleter devrimcilerine yeniden uzun uzun çattı. Ancak konfederasyonun en güçlü üyelerinden Lastik - İş'in kongrece kabul edilen raporunda proleter devrimci ideoloji savunuluyor ve millî demokratik devrim, önümüzdeki aşamada tek devrimci yol olarak ilan ediliyordu.

DİSK işçi sınıfımızın sendikacı mücadelesinde ileri bir adımdır. Onu devrimci bir kimliğe ulaştırma için el birliği ile mücadele edelim.

İşçi sınıfının devrimci ideolojisi ile bağdaşmayan gerici düşünceleri yok edelim.

İşçisınıfımızın bilinçlenmesinde ve örgütlenmesinde DİSK'i devrimci bir silah haline getirelim.

Yaşasın işçi sınıfının devrimci ideolojisi

Yaşasın işçi sınıfının önderliğinde halkımızın millî demokratik devrimi

«devrimci Ankara Liselileri olarak, proleter devrimci hareket, ayrılan görüşler ve üzerinde birleşilecek ilkeler konusundaki görüşlerimiz»

Ülkemizde Amerikan emperyalizmi ve yerli ortaklarına karşı verilen milli kurtuluş mücadelesinin en ön safında yer alan proleter devrimcilerinin arasındaki görüş ayrılıklarını dikkatle izlemek, ayrılan görüşleri kavramaya çalışmak ve tartışmalara katılarak, üzerinde birleşilecek doğru ilkelerle varmak devrimci görevimizdir. Politik bilincimizin gelişip, sağlamlaşması ancak böyle mümkün olabilir.

Görüş ayrılıklarını gözümeye bağlamak için ilkemiz aktif ideolojik mücadeledir. Bu mücadeleyi bırakıp çelişkiyi uzlaşmaz çelişki haline getirmek, meseleyi yığıt devrim savaşçılarına, ikinci milli kuruluş mücadelemizin şehitlerine saygısızlık halinde koymak, ayrılan politik çizgilerden birinin ya da ötekini devrimci hareketten tasfiyesini gerekli olarak göstermek hem genel olarak proleter devrimci bir davranış tarzı değildir, hem de özel olarak bizim böylesine bir tavır takınmaya hakkımız yoktur. Aramızda beliren, birbirimize karşı veya iki görüşü temsil eden politik mihraklara yöneltilen bu tür suçlama eğilimlerini, keskinlikle gidermeliyiz.

Meselenin, Mao Zedung'un deyişiyle bir halk içindeki çelişki olduğunu gözden kaçırarak, emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı uygulanan metodları, birbirimize karşı uygulamak; ideolojik mücadeleden kaçmak, kendi politik bilinç düzeyinin geriliğini ve görüşlerinin yanlışlığını bir takım keskin yollarla örtbas etmeye kalkışmaktır. Proleter devrimcileri aktif ideolojik mücadele ve doğru devrimci eylemlerle, bütün bu yanlış görüşleri ve eğilimleri mutlakaya yok edeceklerdir.

Görüşlerin ayrıldığı noktalar hakkında düşüncelerimiz şunlardır:

Proletaryanın devrimde öncülüğün objektif ve subjektif şartlarına tam olarak sahip olmadığı görüşünden, devrimde öncülüğün küçük burjuvaziye verildiği sonucu çıkarılmaz. (Kastedilen Millî Demokratik Devrimdir.) Şunu belirtmek gerekir ki ülkemizde işçi sınıfının varlığı ve proleter devrimci mücadele için gerekli objektif şartların varlığı başkadır. Bugün işçi sınıfımızın uyanık kesimlerinin verdiği, iktisadi demokratik haklar için mücadeleye ya da proleter devrimcilerinin bütün devrimci eylemlerde en ön safta bulunduğu bakarak işçi sınıfının öncü olduğunu iddia et-

mek; işçi sınıfının öncülük için gerekli subjektif şartlarını (politik bilinç ve örgütlenme düzeyini) sağlama mücadelesine yan çizmek tir. Millî Demokratik Devrimde öncülüğün küçük burjuvaziye verildiği iddiası, işçi sınıfı öncü olamazsa devrimde küçük burjuvazinin öncülük edebileceği, millî demokratik programı sonuna kadar yalpalamadan uygulayabileceği şeklinde bir dizi yanlış ihtiva etmektedir.

Bu Millî Demokratik Devrimin proletaryanın öncülüğünde, işçiköylü temel ittifakı çevresinde tüm millî sınıfların devrimci güçbirliğiyle gerçekleşen bir proleter devrim olduğu hakkındaki bilimsel sosyalist görüşü, küçük burjuvazinin sınıfsal niteliğini unutmuş ve sahibini yaralayan bir silahtır.

Millî Demokratik Devrim ancak proletaryanın öncülüğünde gerçekleştirilir ve kalıcı zaferlere ulaşabilir ve sosyalist devrime dönüşebilir. Küçük burjuvazinin öncülüğünde atılan adımları bu yüzden dikkle devrim, kavramından ayırmak ve millî demokratik hareket, olara nitelendirmek gerekir.

Bu konuda söylenebilecek son bir söz: Objektif şartların tam olarak gerçekleşmemiş olması proleter devrimci çizgiyi etkileyen esas faktör değildir. Esas faktör işçi sınıfının subjektif şartları (bilinç ve örgütlenme düzeyi) dir. Önümüzdeki görev işçi sınıfının Millî Demokratik Devrimde öncülüğünün subjektif şartlarını sağlamak için mücadeledir. Bu mücadele başarıya ulaştığı anda, öncülüğün objektif şartlarının da bir noktada gerçekleştiğini anlayacağız. Bunu pratik gösterecektir.

Devrimci mücadele için devrimci bir parti gereklidir. Bu parti bilimsel sosyalizmin teorik, ideolojik, örgütsel ve stratejiktaktik ilkelerine göre kurulmuş bir partidir. Bu açıdan sınıfsal bileşimini, örgütlenme biçimini ve bilimsel sosyalizmin özörgüt ilkelerine aykırılığını göz önünde tutmadan proleter devrimcilerinin yönetime gelmeleriyle TIP'in işçi sınıfının öz örgütü, öncü partisi olma yoluna gireceği görüşü hatalıdır. TIP yapısı itibarıyla Millî Demokratik Devrimde öncülük edecek ve devrimi gerçekleştirecek mücadele biçimine uygun bir örgüt olamaz. Bu, yanlış olarak görüldüğü ve gösterilmek istendiği gibi TIP içindeki devrimci mücahedeleden vazgeçmek değildir. TIP içinde oportünizme karşı verilen proleter devrimci mücadelenin he-

defi TIP i halkımızın uyanışına önemli katkılarda bulunan Millî Demokratik yönde mücadele eden bir parti durumuna getirmektedir.

Millî Demokratik Devrim aşamasında tek bir doğru politika vardır: Millî cephe politikası. Devrimci sınıfların ittifakını sağlamaya yönelik millî cephe politikası, aynı zamanda işçi sınıfının örgütlenmesinin ve öncülüğünün sağlanmasının politikasıdır. Bu bakımdan proletaryanın öncülüğü için çalışmakla, millî cephenin kuruluşu için çalışmak, millî cephe politikasının içindedir. Birbirinden ayrı ve birbirine aykırı iki görev değildir. Millî cepheye mütefikimiz olan sınıflara karşı uygulayacağımız ilke hem dostluk, hem mücadele, ilkesidir. Yalnız bu mücadele, emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı yürütülen mücadele biçiminde olmayacaktır. Diyalektik materyalizmin aralarında çelişki olan iki gücün, daha büyük bir çelişki olan bir güce karşı birleştikleri şeklindeki ilkesine uygun davranacağız.

Kemalizm konusunda şunları göz önünde tutmak gerekir: Emperyalizm çağında tek tutarlı ve sonuna kadar millî kurtuluşçu akımı, proleter devrimci akımdır. Biz ülkemizde genel olarak küçük burjuvazinin siyasî akımı olan Kemalizm'e tutarlı millî kurtuluşçuluk gözüyle bakamayız. Onun millî kurtuluşçu yanını değerlendirdiğimiz gibi, emperyalizmle uzlaşan yanını da hesaba katmamız gerekir. Proleter devrimcilerinin küçük burjuvaziye karşı tutumunu ne sola kaydığında onu göklere çıkarmak, ne sağa kaydığında yerin dibine batırmaktır. Biz küçük burjuvazinin bocalamaları ile birlikte bocalamayız!

1923'te millî kurtuluş savaşıyla emperyalizmi kovup, hemen ardından İzmir İktisat Kongresi'nde özel teşebbüs eliyle kalkınmayı kabul eden, 1945'te Köy Enstitülerini açıp, bir kaç yıl geçmeden kapatıp, 1964'te 'Yeni bir dünya kurur, Türkiye de orada yerini alır, deyip, 1969'da Celâl Bayar'la uzlaşıp, gerici parlamentarizme bel bağlayan çizgiyi biz tutarlı yalpalamayan 'millî kurtuluşçu' ve 'halk', bir çizgi sayamayız. Bu açıdan Kemalizmi 'sağ' ve 'sol' şeklinde ayırmakla yükümlüüz. Bu mütefiklerimizi iyi tanımak ve doğru değerlendirmek için mutlaka gereklidir.

Yığınları ideolojik propaganda ile uyandırmak ve örgütlemek, devrimci mücadeleyi bilinçli ve

örgütlü yığınlara dayandırmak, yığınları devrime hazırlamak, yığınlarda devrimin gerekliliğine olan bilinci yaratmak ve esas olarak yığınların enerjisini seferber etmek için gerekli olan proleter devrimcilerinin kitle organı İŞÇİ - KÖYLÜ bütün proleter devrimcilerinin malıdır. Onun eksik ve yanlış yönlerini eleştirmek ne kadar haklı ve doğrudur, bu yönleri bahane edip İŞÇİ - KÖYLÜ'yü baltalama, küçümseme eğilimleri ne kapılmak da o kadar hatalıdır.

Var gücümüzle İŞÇİ - KÖYLÜ'nün eylemine katılırken, onun devrimci propaganda, ajitasyon ve örgütlenme, kitlelere politik hedefler gösterme görevlerini başarıyla ve mükemmel olarak yerine getirmesi için çaba harcamalıyız. İŞÇİ - KÖYLÜ'ye karşı takınılacak doğru proleter devrimci tavır budur ve bunun dışındaki eğilimler önümüzdeki en büyük görevin (kitlelerle bağ kurma, kitleleri bilinçlendirme) başarılmasına katkıda bulunmaktan kaçınmaktır. Aramızda beliren bu tür eğilimlerle sonuna kadar mücadele etmeliyiz. Dışardan eleştirerek, eksik ve yanlış yönlerinin düzeltilmesi için katkıda bulunmadan kitle silahımız İŞÇİ - KÖYLÜ'ye olumsuz takınılmaya kimsenin hakkı yoktur!

Türkiye'de biri tarımda 'feodalizm', öteki tarım dışında 'kapitalizm', olmak üzere iki ayrı hâkim üretim tarzı olduğu şeklindeki görüşler ve Millî Demokratik Devrim stratejisinin ancak tarımda feodalizmin hâkim olması halinde geçerli olabileceğini ileri sürmek bilimsel sosyalizme aykırıdır. Her toplumda olduğu gibi yurdumuzda da bir tek hakim üretim tarzı - az gelişmiş, sömürge tipi kapitalizm - vardır. Millî Demokratik Devrim stratejisi tarımda feodalizmin hâkimiyet ön şartına dayanmadan, bütün sömürge ve yarı - sömürge ülkeler için bilimsel sosyalizmin evrensel gerçektir.

Bilimsel sosyalizmin öncü örgüt anlayışını, bütün sömürge ve yarı-sömürge ülkeler için genel stratejisini (Millî Demokratik Devrim) inkâr eden, politik bilinç ve bütün çalışmaların can damarı olan politik çalışmaya, ikinci derece, askeri yetenekten ve çalışmadan sonra yer veren çizgi, uygulayıcıları ne denli yığıt ve saygı değer kişiler olursa olsun, bilimsel sosyalizmin ilkeleri açısından eleştirilmelidir. Bir politik çizginin

Filistin halkının silahlı mücadelesi ilerliyor

Filistin halkının Amerikan emperyalizmine ve onun yardakçısı İsraili mütecavizlere karşı silahlı mücadelesi başarıyla ilerlemektedir. Filistin halk silahlı kuvvetleri 1969 yılında bir çok zorlu muharebeler vermiş ve büyük zaferler kazanmıştır. Filistin halk silahlı kuvvetleri, İsraili mütecavizlere ve Amerikalı efendilerine daha ağır darbeler indirmekte, Amerikan İsrail mütecavizlerine karşı Arap halkının mücadelesini daha kuvvetle harekete geçirmektedir.

Görkemli zaferler

Geçen yıl Filistin halk gerilla kuvvetleri, daha geniş bir bölgede faaliyet gösterdiler. İsrail işgali altındaki topraklarda silahlı mücadele, kuzeyde Suriye'nin Golan tepelerinden Güneyde Akabe körfezindeki Eilat limanına ve Ürdün Irmağının batı kıyısındaki Beisan Vadisinden ve Batıda Nablus'un dağlık bölgelerinden Kudüse ve diğer kentlere yayıldı. İsrail egemenliği altındaki topraklarda ve İsrail rejiminin sinir merkezi Tel Aviv bile gerillaların saldırılarına maruz kaldı.

Arap halkının kanı ve teri ile beslenen Amerikan Trans Arabian Pipe Line Kumpanyasının boruları, gerillalar tarafından bir yıl içinde üç kere havaya uçuruldu ve Amerikan tekeli kapitali ağır kayıplara uğradı.

Filistin halk silahlı kuvvetleri tarafından verilen bilgiye göre 1969 yılının Ocak ayından Kasım ayına kadar gerillalar, düşmana 2000 den fazla saldırı yaptılar. Bu 1968 dekinin iki katından fazlaydı. Gerillalar geçen yılın Ocak ayının ilk on gününde 35 saldırı yapmışlarken, geçen Aralık ayında bir haftada 180 den fazla saldırıda bulunmuşlardır. Bugün Fi-

listin gerillaları enine boyuna bütün Filistin'de işbaşındadır. Bir El Fetih bildirisine göre: «İsrail işgali altındaki topraklarda Filistin gerillalarının erişemeyeceği bir yer yoktur.» İsrail Savunma Bakanı, «İsrail kuvvetleri burada (İsrail işgali altındaki topraklarda) Haziran (1967) savaşımdan bu yana rahat yüzü görmemiştir» diye yakınmıştır.

Savaşı savaştan öğrenen Filistin silahlı kuvvetleri, İsraili mütecavizlerle yaptıkları muharebelerde büyük bir döğüş esnekliği gösteriyorlar. Bunlar düşman askeri karargâhlarına, kışlalara ve ileri karakollara şiddetli sürpriz saldırıları yaparken gece savaşı ve yakın döğüş taktiklerini kullanıyorlar. Düşman demiryollarını ve karayollarını kesiyor, bir çok düşman askerini saf dışı ediyorlar. Henüz tamamlanmamış istatistiklere göre Filistin gerillaları geçen yıl 170 ten çok İsrail top mevzisini tahrip etmiştir. Sadece 1969 Şubatında El Fetih'in yönetimi altındaki «Al Assifa» komandoları 11 İsrail devriyesini tümüyle imha etmişlerdir. Bütün bunlar halkın giriştiği gerilla savaşının gücünü iyice göstermektedir.

Savaş Halkı Çelikleştiriyor

Savaş halka çok şey öğretmiş, onu çelikleştirmiştir. Filistin ve öbür Arap ülkelerinin büyük işçi, köylü gençlik ve öğrenci yığınları ablukanın ve sayısız güçlüklerin üstesinden gelerek Filistin gerilla eğitim kamplarına ulaşmak üzere büyük mesafeler aşmış gerilla kuvvetlerine atılıyorlar. Filistin halk devrimci silahlı kuvvetlerinin gücü böylece günden güne artıyor.

Birçok Filistin gerilla üslerinde ve eğitim kamplarında komutan-

lar ve savaşçılar halk savaşının temel eserlerini öğrenmek ve devrimci savaş strateji ve taktiklerini iyice kavramak için inceleme toplantıları tertipliyorlar. Savaşçıların politik bilinçleri gitgide yükseliyor, ne uğurda savaştıklarını daha iyi anlıyorlar. Bir görev çıktığı zaman, herkes istekle gönüllü çıkıyor ve görevi yerine getirmekte hiçbir fedekârlıktan kaçınmıyor.

Devrimci savaş halk yığınlarının savaşıdır, ancak yığınları seferber ederek ve onlara dayanarak yapılabilir. Filistin gerillaları ulusça ezilen Filistin halkının içine derin bir kök salmıştır. Bunlar politik propaganda çalışmalarında bulunmak için halkın içine sık sık gitmekte, üretimde köylüye yardım etmekte, askeri eğitim için yığınları örgütlemektedirler. İsraili mütecavizler faşistçe baskılarını arttırmışlardır; halkla gerillalar arasındaki bağları koparmak için her şeye başvurmakta-tadırlar. Oysa İsrail işgali altındaki topraklarda halk gerillalara mümkün olan her şekilde yardım etmek için kaba kuvvete karşı koymakta ve ölüm tahlikesini göze almaktadır. Bu durum, gerillaları düşmanı yok etmek ve kendi özgüçlerini artırmak için savaşta her imkânı elde etmekte güçlü kılyor.

Silahlı mücadele sırasında Filistin halkı ancak birliğini güçlendirerek savaşta sebat edebileceğini ve tam zaferi kazanabileceğini iyice anlamıştır. 1968 de El Fetih düşmana karşı öbür komando örgütleri ile müşterek eylemlerde işbirliği yapmaya başladı. Geçen Nisan ayında El Fetih ve öbür milli yetçi örgütlerin gerilla birlikleri resmen Filistin Silahlı Mücadele Komutanlığını kurdular. Bu birleşik komutanlık emrinde, Ağus başlarında muhtelif Filistin gerilla birlikleri Kuzey Ürdün Vadisindeki yeşil şerit bölgesi boyunca yığınak yapmış bulunan düşman kuvvetlerine saldırıda bulundular. Bunlar üç önemli İsrail müstahkem mevkiini tahrip ettiler; düşman savunucularını tamamen imha ettiler ve görkemli bir zafer kazandılar.

Filistin gerillaları ve diğer Arap ülkelerinin halkları tarafından patlaklanan İsrail, gitgide daha ağır politik, ekonomik ve mali sıkıntılarla karşılaşmaktadır. Batı ülkelerinden verilen bilgilere göre 1967 de Arap ülkelerine karşı giriştiği tecavüz savaşından bu yana İsrail'in askeri harcamaları 2 milyar

300 milyon dolara ulaşmıştır ki bu 1967 ile 1968 in toplam bütçesinden iki misli fazladır. İsrailin 1968 savunma bütçesi 630 milyon dolarıdır. Bu önceki savaştakinin % 50 bir artışı temsil etmekteydi. Muazzam mali sıkıntılar ve ciddi ekonomi günlükler İsrail halkını ıstırabını arttırmakla kalmamış bir yandan da İsrail egemen çevrelerinin tutumunu gittikçe sertleştirmişti. İsrail Başbakanı Golda Meir, İsrail'in artık kemerlerini sıkmasının zamanı geldiğini kabul etmiştir. 1969 yılı sonundaki yıllık raporunda Associated Press İsrail egemen kliğinin daha da kötümser duruma düşmüş olduğundan yakınmaktaydı.

Filistin Halkının silahlı mücadelesinin gelişmesi ve zaferleri emperyalizmin yüreğine korku düştürmüştür. Orta Doğu sorunu; politik bir çözüm bularak ve bu için çaba gösterir görünerek halkın silahlı mücadelesinin bulunduğu gösterilmek istenmektedir. Arap halkı bu mavalları yutmakta ve yutmadığını da saflarını halk silahlı kuvvetlerinin muhtelif örgütleri içerisinde sıklaştırmak, yeni yeni hamleler yapmaya göstermektedir.

Filistin gerillalarının faaliyetlerini boğmak için Amerikan emperyalizmi bir yandan İsraili mütecavizlere gitgide daha fazla silahlı yardımı yaparken diğer yandan da Filistin gerillalarını gerici Arap ülkelerindeki gerici güçlere geçen yılın Nisan, Mayıs ve Ekim aylarında boğdurmağa kalkıştı. Fakat geniş Arap halk yığınları işbirliği s'kı birleşmiş bulunan Filistin gerillaları mücadeleye giriştiler ve bu meşum Amerikan emperyalizmi kompleksini boşa çıkardılar. Kirişinin boşa çıktığını gören Amerikan emperyalizmi bu kere İsraili Ürdün'e birinden diğerinin topraklarına yapılacak her türlü şiddet hareketlerinin yasaklanması, içi sözde bir teklifte bulundu. Bu d istenilen sonucu vermedi.

1970 yılı, gitgide daha iyi örgütlenen, Arap halkları ile daha sık kenetlenen ve silahlarını sıkı sıkı sarılmış, ilerici dünya kamuoyu tarafından desteklenen yiğit Arap halklarının silahlı kuvvetlerini yeni yeni ve büyük zaferlerini getirecektir. Emperyalizm Vietnam da nereye doğru gidiyorsa, Ort Doğu'da da oraya doğru gidecektir. Bütün güçlüklerle, emperyalizmin bütün gücüne ve uşaklarına rağmen halklar muzaffer olacaktır.

doğruluğunu uygulayıcılarının yititliği değil onun bilimsel sosyalizmin ilkelerine uygunluğu tayin eder. Bu «Guevara, ya «Bravo, ya karşı saygısızlık değil, proleter devrimci bilincin emrettiği bir görevdir.

Üzerinde birleşilecek bu ilkelere ışığında, görüş ayrılıklarının aktif ideolojik mücadele ile giderilmesi ve devrimci saflarda daha yukarı düzeyde ve daha sağlam bir temel üzerinde birliğin gerçekleştirilmesi için çaba harcamalı! Ayrılan görüşleri temsil eden mihraklara karşı düşmanlık tavrı ta kınmanın yersizliğini bilelim! Aramızdaki bu türlü yanlış eğilimleri giderelim! Aktif ideolojik müca-

dele ve doğru devrimci eylemlerle bütün yanlış görüşleri yıkalım! Bütün devrimci liseliler elele, o. muz omuza halkımızın milli demokratik mücadelesine katılalım! — Çelişkiyi uzlaşmaz düşmanlık haline getirenleri kınıyoruz!

— Yaşasın proleter sosyalizminin bayrağını yüceltmek için mücadele!

— Kahrolsun emperyalizmin saflarımızdaki uzantısı oportünizm!

— YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEK DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Proleter Devrimci Ankara Liselileri

işçi sınıfı partisi ve bu açıdan Tip'in durumu

Serhat Hürkan

Konuya Mao Zedung'un bir sözü ile girelim. „Devrim için devrimci bir parti gereklidir.“ Bu doğruyu son günlerde TIP içinde hızlanan ve yaygınlaşan proleter devrimci mücadelemizin hedeflerinin açıkça belirlenmesi, bu mücadeleyi başarıya ulaştırma halinde TIP'in işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olma imkânına kavuşacağı şeklinde beliren görüşlerin eleştirilmesi ve halkımızın millî demokratik devrim mücadelesini, zafere götürecektir, devrimci partinin işçi sınıfı partisinin - özelliklerinin bir kez daha tam ve kesin olarak ortaya konulması için inceleyip, açalım.

Proleter devrimcileri belirli bir konuyu tartışırken bilimsel sosyalizmin o konuya ilişkin terimleri, kavramlarını kullanmalıdır. Eğer biz bilimsel sosyalizmin en temel kavramlarına yanlış muhtevan vererek ideolojik mücadeleyi bu lanıklığa, kargaşalığa sürükleyen oportünizmin hatasına düşer ve işçi sınıfının örgütü, öncü partisi kavramından farklı şeyler, anlamlar, kavramlar kullanırsa, bu işçi sınıfının mücadelesini daha başından kısırlığa, sonuçsuzluğa, birbirinin dediklerini anlamamazlığa dönüştürür. Onun için, işçi sınıfı örgütü ve bu açıdan TIP'in durumunu tartışırken önce, mutlaka bilimsel sosyalizmin işçi sınıfı örgütü anlayışını ve TIP'in sosyalizmin bilimsel açısından doğru yorumlanmasını ortaya koymakla yükümlüyüz.

İşçi sınıfı örgütünün, öncü partisinin özellikleri şunlardır: İşçi sınıfı partisi işçi sınıfı içinde en değerli, yetenekli ve sağlam, politik bilinci ve buna bağlı olarak pratik tecrübesi en fazla gelişmiş unsurları kendinde toplar. Parti işçi sınıfının öncü müfrezesi, işçi sınıfının mücadelesini yöneten genel kurmaydır. Parti işçi sınıfının bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde örgütlenmiş en bilinçli kesimdir. Partiyi işçi sınıfı bir birinden farklıdır, fakat bu parti ile sınıfın ayrılığı anlamına gelmez. Parti öncü ile sınıf arasında ki bağın maddî hale gelmiş, cisimleşmiş biçimidir. İşçi sınıfı partisi, işçi sınıfının içinde derin ve sağlam köklere sahip olmalıdır. Doğaldır ki, işçi sınıfı ve bunun dışındaki geniş emekçi kitleleri partinin direktiflerine, onun gösterdiği politik hedeflere ve bu hedeflere varmak için mücadeleye omuz silkiyorlarsa; işçi sınıfı partisi, sınıfından ve geniş emekçi kitlelerinden tecrit olmuş, görevini yapamaz hale gelmiş demektir.

İşçi sınıfı partisi, işçi sınıfının en yüksek örgütlenme biçimidir, fakat tek örgütlenme biçimi değildir. Parti, sendikalar, gençlik örgütleri, birlikler ve klüpler içindeki işçi sınıfı devrimcilerinin en yeteneklilerini kendinde toplar ve bu unsurlar aracılığı ile diğer örgütlere partinin politikası doğrultusunda yön verir.

Parti işçi sınıfının bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde örgütlenmiş en bilinçli kesimdir demektir. İşçi sınıfının en bilinçli kesiminin üzerinde örgütlendiği ilkeler nelerdir? Bunlar:

TEORİK İLKELER: İşçi sınıfı partisinin teorik ilkesi diyalektik ve tarihsel materyalizmdir. Yani parti doğa ve toplum olaylarına diyalektik açıdan yaklaşır, onları materyalist açıdan yorumlar.

İDEOLOJİK İLKELER: İşçi sınıfı partisi kaynağı Marx ve Engels'te olan Lenin, Stalin ve Mao Zedung tarafından derinleştirilip, zenginleştirilmiş bilimsel sosyalizmi kendine eylem kılavuzu olarak alır. Bu kılavuz partinin sınıf mücadelesini yürütmesinde, kitlelere politik hedefler göstermesinde, toplumun sosyo-ekonomik yapısını doğru olarak incelemesinin gerisinde kalyor, onu öncü olarak yürütemiyorsa, kitlelere doğru politik hedefler gösteremiyorsa, toplumun sosyo-ekonomik yapısını, sınıflar arası ilişkileri ve buna bağlı olarak o toplumun içindeki devrimci adımları yanlış saptıyorsa; bunun tek nedeni o partinin bilimsel sosyalizmi kendisine eylem kılavuzu olarak kabul etmemiş olmasıdır.

İşçi sınıfına politik bilinç vermek işçi sınıfı mücadelesinin bilimsel sosyalizmin ışığında yürütmesini sağlamak, işçi sınıfı partisinin görevidir. İşçi sınıfı kendiliğinden gelme hareketinin içinde ancak sendikalist bilince ulaşabilir. Politik bilinç ona dışardan, proleter devrimcileri tarafından götürülebilir. Lenin'in sözleriyle „Ancak işçi sınıfıyla patronlar arasındaki iktisadî mücadelenin dışından, toplumun bütün sınıf ve tabakaları arasındaki ilişkiler alanından, işçi sınıfı politik bilinci elde edebilir.“

ÖRGÜTSEL İLKELER: İşçi sınıfı partisinin örgütlenme ilkesi demokratik - merkeziyetçiliktir. Partinin bütün üyelerini bağlayan demir gibi bir disiplin vardır. İşçi sınıfı partisinde, alt kademeler üst kademelere, azınlık çoğunluğa, bütün parti merkez komitesine,

bütün üyeler örgüte boyun eğmelidir. Bu körükörüne bir boyun eğiş değil, bilimsel sosyalizmin ilkelere bağlı kalarak, bilinçle boyun eğiştir. Örgütsel ilkeler yani parti birliği, ideolojik ilkelerden yani sosyalizmin biliminden sonra gelir. İşçi sınıfı partisi, her durumda ve mücadele biçimine göre örgütlenmiş bir partidir.

STRATEJİK — TAKTİK İLKELER: İşçi sınıfı partisinin görevi, bilimsel sosyalizmi toplumun sosyo-ekonomik yapısına uygulamak ve o toplumun önündeki devrimci adımları doğru saptıyarak, bu stratejiyi pratiğe uygulayan, ona hayat veren taktiklerle zafere götürmektir. Parti Türkiye gibi yarıbağımlı ve bağırsız feodal kalıntıları barındıran ülkelerde işçi sınıfı öncülüğünde, işçi-köylü temel ittifakı çevresinde tüm millî sınıf ve tabakaların devrimci gücünü gerçekleştirecek millî demokratik devrim stratejisini; emperyalizmin boyundurduğundan kurtulmuş, feodal kalıntıları temizlemiş ülkelerde işçi sınıfı ile yoksul köylülerin ittifakıyla gerçekleştirecek - işçi sınıfının devrimci iktidarı ve üretim araçlarında kollektif mülkiyetin gerçekleştirilmesi sonucunu verecek olan - sosyalist devrim stratejisini izler.

Biz işçi sınıfının örgütü, öncü partisi denildiği zaman yukarıda anlatılan özellikleri taşıyan partiyi anlamalıyız. Ancak böylelikle tartışmalarımız doğru, sağlam bir temele dayanabilir.

TIP'in yukarıda sayılan işçi sınıfı partisinin özelliklerinin hiçbirine sahip olmadığı açıktır. Bu Aybar - Aren oportünizminin TIP'in işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olduğu yolundaki görüşlerinin temelsizliğini açıkça ortaya koyar. Toplum ve doğa olaylarına diyalektik ve tarihsel materyalizm açısından bakmakla uzak yakın bir ilişkisi olmayan, bilimsel sosyalizmi eylemde kılavuz olarak kullanmak şöyle dursun, parti içinde sosyalizmin biliminin egemen olmasına çalışanları tasfiye eden bir yönetime sahip olan, demokratik - merkeziyetçilik ilkesinin yalnız -merkeziyetçilik, bölünmün yürürlükte olduğu, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısına, bilimsel sosyalizmin evrensel ilkelerine taban tabana zıt -sosyalist devrim, stratejisini önümüzdeki ilk devrimci adım olarak gösteren, işçi sınıfının öncü müfrezesi,

sınıf mücadelesinin genel kurmayı olma iddiasında olup, işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlarıyla bağları kopuk, sınıfsal bileşiminde küçük burjuvazinin çoğunluğu sağladığı, yığınların kendiliğinden gelme hareketlerinin bile kuyruğunda kalan bir TIP, bütün oportünist göz boyamalara rağmen bizim gözümüzde sadece çatısı altında birçok proleter devrimcisini barındıran, sosyalizan eğilimli ilerici bir küçük burjuva partisidir.

TIP içinde gittikçe yaygınlaşan, gelişen ve hızlanan proleter devrimci mücadelemizin hedefi ise açıktır:

TIP'te küçük burjuva oportünizmi - proleter sosyalizmi çelişkinsini, proleter sosyalizmi lehine çözüme bağlamak, parti içinde bilimsel sosyalizm hâkim kılmak, TIP'i millî demokrasi yönde mücadele eden ve halkımızın uyanışına önemli katkılarda bulunan devrimci bir parti durumuna getirmek. Oportünizmi TIP içinde mutlaka yıkacağız! Bu mücadelenin başarısızlığa uğrama ihtimali ve bunun üzerine yeni TIP biçimi bir parti kurulması bizim için söz konusu değildir.

TIP'in proleter devrimcilerinin yönetime gelmeleriyle işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olacağı şeklindeki görüşün geçersizliği, işçi sınıfının örgütünün özellikleri ve TIP'in yukarıda açıklanan durumu doğru bilinir, kavranırsa herkesin gözü önündedir. Eğer böyle bir görüşü öne sürersek, biz oportünist Aren kliğinin yaptığı gibi TIP'in işçi sınıfının örgütü haline gelmesini yöneticilerinin niteliğine bağlayarak büyük bir hataya düşeriz. Oportünist Aren kliği TIP'te yönetime gelince onu hemen işçi ve emekçi sınıfların biricik sosyalist siyasî örgütü ilan ettiler. Proleter sosyalizmi ile uzak, yakın bir ilişkisi olmayan oportünistler için bu doğal bir şey ama biz proleter devrimcileri olarak böyle yanlış bir görüşü savunamayız, savunmamalıyız.

Proleter devrimcilerinin yönetime gelmeleriyle TIP'in işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olma imkânına kavuşacağı görüşü de bize hatalıdır. Şu yönlerden hatalıdır ki:

Partinin yaklaşık olarak % 54 ü bulan küçük burjuvaziyi içinde barındıran sınıfsal bileşimi parçalanmadan TIP işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olamaz. Bu sınıfsal bileşimi parçalanmadan TIP

işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olamaz. Bu sınıfsal bileşimin parçalanması ise ortaya üzerinde konuşduğumuz TİP'in dışında başka bir şey getirir ki, bu da TİP olmaz.

EN ÖNEMLİSİ:

Milli demokratik devrime öncülük edecek ve onu zafere ulaştıracak örgüt — başında proleter devrimcileri bulursa dahi - TİP olamaz. İşçi sınıfı partisinin özelliği her duruma, her mücadele biçimine göre örgütlenmiş olmasıdır. Bu yönden TİP'in ne durumda olduğunu biliyoruz hepimiz. Proleter devrimcilerinin yönetiminde bulunmaları TİP'in şu andaki örgütlenme biçimiyle, emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından ilk fırsatta, mücadelenin biraz keskinleştiği bir dönemde darımağın edilmesini engelleyemez. Bu örgütlenme biçiminin parçalanması ise yukardaki paragrafta belirttiğimiz gibi ortaya TİP'ten ayrı, bambaşka bir olgu koyar.

Biz proleter devrimcileri işçi sınıfının örgütünden, öncü partısından söz ederken neyi kastettiğimizi, TİP'in asla böyle bir örgüt olmadığını ve olamayacağını bilmeliyiz. İşçi sınıfı devrimci siyasi örgütünün kadrolarının önemli bir bölümü TİP'ten ayrıdır. Karacaktır ve TİP içinde küçük burjuva oportünizmine karşı yürütülen amansız proleter devrimci mücadele Türkiye işçi sınıfının örgütüne, öncü partisine kavuşması yönünde önemli katkıları olacaktır ama biz bunları yanlış değerlendirecek, TİP'e başarıya çağrı görevler yüklersek, bu halkımızın milli demokratik devrim mücadelesini, devrim zaferine ulaştıracak gerçek işçi sınıfı partisine kavuşmamızı baltalayıcı bir tutum olur.

Proleter devrimcileri TİP içinde oportünizmle karşı mücadeleyi sonuna kadar sürdürüp zaferle bitireceklerdir. Bunu yaparken gerçek işçi sınıfı partisinin ne olduğunu bilecek ve onun uğruna mücadele edeceklerdir. Bu arada şunları da eklemek gerekir: TİP'in işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olamayacağını ifade etmek TİP içinde yürütülen proleter devrimci mücadeleyi küçümsemek, ondan vazgeçmek değildir. Biz TİP'in ne olduğunu ve mücadelemizin sonuna ne olabileceğini açıkça ortaya koyduk. Bunlar için mücadele ediyoruz ve devam edeceğiz.

Bir de TİP içindeki mücadele, başarıya uğrayabileceği, bu takdirde yeni bir parti kurulması gerektiği şeklindeki görüşlere değinmek gerekir.

Bizim işçi sınıfı örgütü anlayışımız emperyalizm ve işbirlikçilerince her an yerle bir edilebilecek, devrimi gerçekleştirecek her türlü şarta ve mücadelemize biçimine uygun olmayan bir örgütlenmeye sahip bir partiden farklıdır.

TİP içindeki mücadeleyi, ve proletaryanın devrimci siyasi örgütünü doğru kavramamız, mücadeleimize yararlar sağlayacaktır.

Sovyet Basınında Amerika NATO ve Türkiye

Aydınlık Yayınevinin ilk teklif araştırması olan Amerika, NATO ve Türkiye adlı kitap Türkiye'de olduğu gibi, ülkemizde de ilgi uyandırmaktadır. Bu arada, sekiz milyon tirajı olan Pravda gazetesinin 1 Eylül 1969 tarihli nüshasında «Ofkeli Suçlama» başlığı altında ele alınan bu kitap I. Ugalov'un şu sözleriyle incelenmektedir:

«NATO ve Türkiye - bu ikisi gerçekte Türk kamu oyununun geniş çevrelerinde birbirinin karşısı iki kavram sayılmaktadır. Bunun en güçlü kanıtı ülkenin işçileri ve öğrenci gençliğinin Amerikan emperyalizmi ve saldırgan Kuzey Atlantik Paktına karşı ve Türkiye'nin bağımsız politikası uğruna sayısız gösterileridir. Her geçen gün daha çok kimse emperyalist çevrelerle ittifakın ülkeyi ne büyük tehlikelere atacağını anlamaktadır.

«Bu anlayış, Aydınlık Yayınları arasında yeni çıkan, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinin genç Doçenti Dr. Türkkaya Ataöv'ün Amerika, NATO Türkiye adlı kitabında yansımış bulunmaktadır. Türk bilim adamı belgelere ve kaynaklara dayanarak dünyaya emperyalizminin, özellikle Amerikan emperyalizminin meşum veçhesini açığa vurmuştur. Bilindiği gibi, vakitiyle, emperyalist propaganda, Türkiye dahil bazı ülkeleri «kötü nüizm tehlikesi» efsanesiyle ürkütürken, bunları kendi askeri - siyasi blokuna çekme için azami gayreti sarfetmişti. Kıtaptaki 1945 - 1949 yıllarının «dik katli bir incelemesi»nin «soğuk savaş» diye bildiğimiz günlük döneminin bilinçli ve kasıtlı olarak Amerika Birleşik Devletleri tarafından «tahrik edildiğini» gösterdiği belirtilmektedir.

«Kitapta emperyalistler tarafından halkların milli kurtuluş hareketlerini boğmak amacıyla kurulmuş olan CENTO ve SENATO ile saldırgan NATO arasındaki karşılıklı bağlara işaret edilmektedir.

«Türkkaya Ataöv dünya halklarının her geçen gün emperyalizmin ve onun tarafından meydana getirilen askeri blokların saldırgan özünü daha iyi anlamaya başladıklarına ve çağımızın bu müsibetine karşı kararlı olarak mücadeleye girişiklerle işaret etmektedir. Yazar Türkiye'de de NATO'dan çıkmayı hedef tutan bir hareketin başlamış olduğunu belirttiklerini eklemektedir:

«Saldırgan emperyalist kuvvetler NATO gibi saldırı mekanizmalarından yararlanarak, yeni bir dünya savaşı hazırlamak tadırlar. Daha vakit varken, bu konuyu düşünelim.» Türkiye'yi «kendi güvenliği için yabancı nüfuzundan en kısa zamanda kurtarmağa» çağırarak yazar bu hareketin başında Türkiye proletaryasının bulunmasının şart olduğunu görüştürmektedir. Ataöv, «Türkiye'nin ulusal çıkarları ülkenin, NATO'dan çıkmasını gerektirmektedir» diye sözünü bitiriyor.

AMERİKAN BELGELERİYLE LE AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN DOĞUŞU

Daha önce yayınlanan Amerikan Belgeleriyle Amerikan Emperyalizminin Doğuşu adlı araştırma hakkında da Rusça, İngilizce ve Fransızca olarak üç dilde ayrı ayrı çıkarılan Uluslararası İlişkiler adlı aylık derginin Mayıs 1969 tarihli nüshasında şu değerlendirmeye yazısı yayınlanmıştır:

«Ankara Üniversitesinde siyasi bilgiler alanında dersler vermekte olan Doç. Dr. Türkkaya Ataöv, Birleşik Devletler'in Türkiye'de bulunuşunun sosyalist dünyanın varlığı ve İkinci Cihan Savaşından hemen sonraki yıllardaki Sovyet - Türk ilişkilerinin niteliği yüzünden gerekli olduğuna dair yanlış iddiaya karşı çıkmaktadır. Yazar Birleşik Devletler'in Sovyetler Birliği ve sosyalist blokun ortaya çıkışından çok önce, daha «Komünizmi çevreleme», siyaseti diye bir şey yokken, emperyalist genişleme politikası izlemiş olduğunu yurttaşlarına göstermek istemektedir.

«Dr. Ataöv çalışmasını tamamiyle bugünkü Amerikan propagandacıların unutmaları tereddüt ettikleri Amerikan kaynaklarına dayandırmaktadır. Yazar Amerikan Emperyalizminin Eski Dünya emperyalizmiyle aynı zamanda gelişip ona karşı şiddetli bir ekonomik, siyasi ve askeri rekabet güttüğü sonucunu da bu kaynaklardan çıkarılmaktadır.

«Amerikan genişleme politikası türlü yollara başvurmakta. Kitabın ilk bölümleri (Louisiana, Florida, Teksas, Oregon ve Alaska gibi) bazı toprakların satın alınması dahil olmak üzere, «savaş dışı» yöntemler, komşu ülkeler üstünde siyasi baskı ve onları Amerikan nüfuzlarıyla istilâ etme yöntemlerini açıklamaktadır. Yazar Birleşik Devletler'in genişleme politikasının fel-

sefi, ahlaki ve jeopolitik dayanaklarının altında maskesiz bir irkçiliğin yattığını göstermektedir. Bu san'atta (!) Alman öncülerini daha On - Dokuzuncu Yüzyılın sonlarında pek gerilerde bırakan Amerikan ideologları Anglo - Sakson ırkının, özellikle onun Amerikan dalının üstünlüğünü sözümlenerek ona «bilimsel» olarak ispatlamağa ve böylece dünya egemenliği savlarını haklı göstermeğe çalışıyorlardı. Yazar en geniş ölçüde, en saf Hıristiyanlık ve en yüce uygarlığın temsilcileri olup eşit görülmemiş bir enerjiye sahip olan ırkın kendi kurumlarını bütün insanlığa kabul ettirebilmek için özellikle saldırgan nitelikler geliştirecek, bütün dünyaya yayılacağı; bu güçlü ulusun Meksika, Orta ve Güney Amerika, denizdeki adalar, Afrika ve gerisini ele geçireceğini söyleyen (s. 34) ve pek açık ırkçı eğilimleri olan Papaz Strong'un gizlisiz, kapaksız sözlerini aktarmaktadır. Coğrafya bölgelerine yapılan atıflar bir kenara konacak olursa, bu sözlerin özü ve biçimi bugünkü duruma da çok uymaktadır.

«Bundan bir süre sonra, Amerikan emperyalizmi kuvvet ve askeri yağma politikasına yönelmiştir. Hawaii Adalarının ilhakı, Küba'nın ve feodal İspanya'nın Pasifik sömürgelerinin ele geçirilmeleri, A.B.D.'nin en son askeri harekâtında da görüldüğü gibi, iki yüzü bir lütf kalabalığının örtüsüne bürünmüştür.

«Yazar Amerikan tekellerinin iç tutumunun bir devamı olarak kabul ettiği On - Dokuzuncu Yüzyıl ve bugünkü Amerikan dış politikasının emperyalist ilhaklar yoluyla dünya egemenliğinin elde etmek için kullandığı sonucuna varmaktadır.

«Yazar Amerikalıların uzmanları, askeri yardımları, uçakları, askerleri ve paralarıyla Türkiye'ye ilk geldiklerinden daha önceleri, yıllardır, Latin Amerika'da, Çin'de Filipinler'de ve dünyanın birçok bölgesinde neler yapmış olduklarının Türklere anlatılmış olması gerektiğini yazmaktadır.

«Ataöv'ün kitabı Türkiye'de çok tutulmaktadır. Birçok yazar, bu kitabın Türklere Amerikan emperyalizminin gerçek hedeflerini daha açık olarak anlatacak ve onları ülkelerinin siyasi ve ekonomik bağımsızlığı mücadelesinde birleştirecek ikna edici ve iyi bir araştırma, ya dayanan bir çalışma olduğunu belirtmektedirler.»

«Halk kitlelerinin Savaşı sonucu götürmesi Silahın doğru yolda kullanılmasına bağlıdır»

Orta Doğu'daki milli kurtuluş mücadelesi yolunda doğru devrimci çizgiyi temsil eden Marksist - Leninist Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi temsilcisi El Havatme, Şam üniversitesinde cephenin görüşlerini dile getiren bir konuşma yaptı.

«Halk kitlelerinin, emperyalistlerin ve siyonistlerin 1967 Haziranında başlattıkları saldırıya karşı koymasının yolu utanç verici slogan ve davranışları benimsemekle olmaz. Bunun yolu silah taşımakla yetinmek de değildir. Çünkü ilerici ve tastamam bir milli siyasetle kullanılmayan silah, mücadele sırasında karşı devrimcilerin tarafına geçer, cümleleriyle söze başlayan El Havatme,

«Milli Kurtuluş hareketini sonuca götürmek şu şartların yerli ne getirilmesine bağlıdır, dedi.

«Toplumda bulunan sınıfların sömürgecilik ve emperyalizmle yapılan mücadelede aldıkları rolün tesbiti, sömürgecilerin işine gelen kısa savaş stratejisini bırakıp onun yerine uzun mücadele stratejisini benimsemek, bu mücadele stratejisini işçi sınıfının öncülüğünde yürütmek ve milli kurtuluş mücadelesini sınıfsal bir programın rehberliğinde sonuca götürmektir.»

«Kurtuluş bütün sınıfların kurulusudur, onun için sömürgeciliği ve emperyalizmi tasfiye etmek için bütün sınıflar ortak bir mücadeleyle girişirler diyen iddia doğrudur değildir. Doğru olan: Sınıfların milli davaya karşı takındıkları tavırları o sınıfların çıkarlarının tayini emesidir.»

Bu arada Filistin Kurtuluş Teşkilatının ana gücü El Fetih'in aseri kolu el Assifa bir varlık olarak sözünü ettirmesinin beşinci yılını bugünlerde kutluyor.

Geçen ay içinde, Filistin Direnişini destekleme amacıyla dünyanın çeşitli ülkelerinde kurulan destekleme komiteleri ilk uluslararası kongrelerini Cezayir'de yaptılar. Kongreye katılan Alman, Amerikalı, zenci, İngiliz, İtalyan, Belçikalı, İsviçreli, Portekizli, Austuryalı, İspanyol ve Hollandalı temsilciler mücadelelerinin politik ve askeri yönlerinde bilgi verdiler. Toplantıda El Fetih ve Filistin Kurtuluş Örgütü arasında imzalanan anlaşma direniş hareketi içindeki çeşitli görüşleri mücadele içinde sağlam bir ittifak içinde birleştirdi.

Toplantıda ayrıca dört büyüklerin bulmaya çalıştıkları çözüm yolunun emperyalizmin oyunu olduğuna ve bu çözüm yolunun hiçbir şekilde kabul edilmeyeceğine oy birliğiyle karar verildi. Kongrede Filistin ihtilalinin dünya devriminin tamamlayıcı bir parçası olduğu ve yeryüzündeki tüm ezilen halklar ve işçi sınıflarıyla dayanışma sağlamanın gerekliliği, kabul edildi. Kongrede ayrıca, sorunun ırk ve din ayrımı olmadığı, İsrail içinde ve dışında emperyalizme karşı mücadele eden yahudi kökenli militanların değeri de belirtildi.

Kongre dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen delegelerin omuz omuza ve yumrukları havada enternasyonal, söylemeleriyle sona erdi.

Cezayirdeki Uluslararası kongreden sonra militanlar şu hedeflerle ülkelerine döndüler:

Bir gazetenin yayınlanması, haberleşme merkezinin kurulması, Filistin komitelerinin sayılarının artırılması, işyerlerindeki işçilerin desteğinin sağlanması, kökü ne olursa olsun tüm işçiler arasında birliğin sağlanması, ezilenlerle devrimciler arasında canlı bağların eylem yönünde gelişmesinin sağlanması.

ABD Afrika'da

gericilere arka çıkıyor

Enflasyon ve çöküş dönemine giren ABD emperyalizmi yeni dış pazarlar arama gayretiyle gözlerini Afrika'ya çevirdi.

Tarihinde ilk kez bir dışişleri bakanını «yeni imkânlar» arama amacıyla Afrika'ya gönderen ABD kârları gittikçe azalan büyük tekelere yeni sömürme alanları arıyor.

Finans - kapital çevrelerinin ve Pentagondaki savaş ağalarının temsilcisi ABD hükümetinin dışişleri bakanı Rogers, Afrika'da 10 günlük bir inceleme gezisine çıktı. Fas, Tunus, Habeşistan, Zambiya, Rodezya, Gana ve Liberya'ya gidecek olan Rogers, bunalmış içindeki ekonomiye yeni kaynaklar ve pazarlar arama gayretinde telâşla sağa sola koşuyor. Rogers'in gezisi sırasında Afrikalı yöneticilerle yaptığı pazarlıklar Nixon'un yeni Afrika politikası konuşmasında açıklanacak. ABD genel hatlarıyla Afrika'da her yerde olduğu gibi gericilerin yanında ve ilerici hareketlerin karşısındadır. Rodezya'daki Ian Smith'e emperyalist mütefikleri İngiltere'ye karşı çıkma-

mak için politik olarak cephe alan ABD, krom alımını sürdürebilmek için Salisbury'deki elçiliğini kapatmaya yanaşmıyor.

Rodezya'nın tıtanyum, platinyum madenlerinde olduğu gibi çelik endüstrisinin hammaddesi kromunu da Sovyetler Birliğine satmasından çekinen ABD, Rodezya'nın faşist azınlık yöneticilerini uzun vadeli anlaşmalarla bağlamaya çalışacaktır.

Rogers, Amerikan tekellerinin Güney Afrika'daki 1 milyar dolarlık yatırımlarının geleceğini de garantilemekle görevlidir. Güney Afrikada bağımsızlıklarını yeni kazanan ülkelerin silah talepleri de ABD savaş endüstrisi için bulunmaz bir kaynaktır. ABD yalnız Vorster hükümetine yılda 35 milyon dolarlık askeri araç satmaktadır. Emperyalistler arası bir anlaşmayla Güney Afrika'ya silah ambargosu uygulanmasına rıza gösteren ABD buna rağmen silah sattığı ortaya çıktığında hükümetin «mahçubiyetini» açıklamıştı.

ABD'nin enflasyon baskısıyla bunalan ve kendisini seçtirenlere karşı görevlerini yapmaya uğraşan başkan Nixon, CIA ajanları, barış gönüllüleri milli güvenlik kurulu ve Dışişleri Başkanı Rogers'in Afrika'nın daha iyi nasıl sömürüleceği konusunda getirecekleri raporları Afrika politikası konuşmasında özetleyecektir.

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

Emperyalist İngiliz devletinin Kuzey İrlanda halkının direnişini ezmek için çıkardığı gerici kanunları protesto eden Kuzey İrlandalılar direnişe geçtiler. Toplu gösterileri yasaklayan tasarrufların kanunlaşması nedeniyle ortaya çıkacak olaylardan tedirgin olan hakim çevreler Belfast'da sıkı güvenlik tedbirleri almaya başladı. Öte yandan Kuzey İrlanda halkının çoğunluğunu oluşturduğu halde büyük toprak sahibi protestanlar tarafından ezilmekte olan katolikler de protestanlarla kesin mücadeleye girilmesini istemekte ve İrlanda'daki İngiliz askerleriyle çatışmaktadır.

Emperyalistler arası çelişkiden zararlı çıkan Avrupa'nın gelişmiş kapitalist ülkelerinde görülen iç buhranlar İtalya'da da gelişmektedir.

6. Şubatta 1,5 milyon maden işçisi ve ücretli tarım işçisi «kategorilerinin», sosyal hak ve güvenliğinin eşit şartlarla ve bir an önce sağlanması isteğiyle genel greve gittiler. Aynı gün sendikalar 1969 yılında «düzen bozucu faaliyetlerde», bulunmakla suçlanan 9000 işçinin affedilmesi ve geniş çapta reformlar yapılması öneri-

siyle iki saatlik bir genel grev ilân ettiler. Bu direniş sonucu gerici Mariano Rumor hükümeti istifaya etmek zorunda kaldı. Su anda sol güçleri de icine alacak yeni bir kabine kurulmasına çalışılmaktadır.

ABD emperyalizminin şefleri Vietnam savaşının suçunu birbirlerinin üzerine atmaya uğraşmaktadırlar. Yapılan bir mülakatta Johnson Kongre'den Kuzey Vietnam'ın Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyetiyle gizli anlaşmaları bulunabileceği düşüncesiyle resmen savaş açılması için yetki istemediğini, Kuzey Vietnam'ın bombalanmasını ilk teklif edenin Dean Rusk olduğunu söylemiştir. Öte yandan Amerika halkının Vietnam savaşına karşı direniş güçlenerek devam etmektedir. 9 şubatta ABD hükümetine silah imal eden en büyük tröstler den biri olan General Electric'in Newyork ve Washington bürolarına bombalar atıldı.

Bütün bunların yanı sıra Vietnam'da katliam devam etmektedir. En son olarak Amerikalı askerlerin bir helikopterden aşağıdakileri «Vietkong sanarak», açtığı ateşte 7 Güney Vietnamlı sivil ve bir asker ölmüş, 31 kişi yaralanmıştır.

«Sosyalizmin

Fransız Modeli»

F.K.P. geçtiğimiz hafta 19. kongresini yaptı. Sovyet çizgisinin izleyicisi olarak bilinen F.K.P. nin son kongresi de yine bu çizginin öteki çizgileri, özellikle Pekin çizgisini sorumsuzca kötülemesi için bir fırsat bilinmiştir.

Liberal eğilimleri öteden beri bilinen R.G., 1968 de yayınladığı «sosyalizmin Fransız Modeli» adlı kitapta Leninst «demokratik merkeziyetçilik, ilkesine karşı çıkmakta, bir de Batı Avrupa parlamentarizmini överek sosyalistlerin bu sisteme dört elle sarılması»nı önermekteydi. 1968 yazısında proletaryaya yön gösteremeyen, onun öncü müfrezesi görevini yerine getiremeyen Fransız komünistleri ise, sanki kendi yaptıkları işin ifadesi değilmiş gibi buna karşı çıkmışlar ve Garaudy'yi eleştirmişlerdir.

«Sosyalizmin Büyük Dönüşümü» adlı kitabında ise açıkça Marcuse'cü eğilimler taşıyan proletaryanın artık tek ilerici sınıf olmadığını söyleyen Garaudy, «İsa kilisenin değil, partinin kurucusudur», diyerek kendince bir tür «Hıristiyan sosyalizmi», ne de yaklaşmaktadır.

Asıl büyük gürültü Garaudy'nin Çekoslovakya'nın işgali karşısında takındığı tavırla ilgili olarak ortaya çıkmıştır. Sovyet Komünist Partisi'nin her yaptığını eleştirisiz desteklemeye alışık Fransız komünistleri, aslında Garaudy'nin bu konudaki sağdan eleştirisi ve bunu uluorta her yerde söylemesi karşısında iyice kızmışlar ve partiden atılmasını istemişlerdir. Garaudy'nin merkez komitesinden çekilmesi işi halletmiştir.

Kongo halk

Cumhuriyeti Anayasası

Bir süre önce Halk Cumhuriyeti adını alan eski Brazaville Kongosunun yeni anayasasına alınan ilkeler, yönetimi elinde tutan Kongo İşçi Partisinin emperyalizme karşı ve demokrasi yolunda mücadele kararlı olduğunu ortaya koyuyor.

Yeni Kongo anayasasında yer alan «sömürünün her türlüünün tasfiye edilmesiyle demokratik ve sosyalist bir toplumun yaratılması için çalışma ilkesi «Kongo Halk Cumhuriyeti'nin dış sömürünün en yoğun biçimini sürdürdüğü Afrika kıtasında emperyalizme karşı açılan mücadelenin bayrağı olmalı» yolundadır. Batılı emperyalist devletler, yüzyıllardır ham madde ve işgücünü sömürdükleri bu ülkedeki çıkarlarını korumak için karşı tedbirlerini almakta gecikmeyeceklerdir. Brazaville Kongosunun sınır omşusu Kinshasa Kongo sundaki maden tekellerine sahip batılı emperyalistler bu devleti çeşitli yollardan destekleyeceklerdir.

dir. Emperyalistler bilinen metodlarını ilerici yönetimleri devirmek için karşı devrimler tezgâhlayarak ve Rodezya, Güney Afrika'da olduğu gibi emperyalist kaleler kurarak bir kere daha uygulamaya çabalayacaklardır.

Yeni anayasayı açıklayan Devlet Başkanı Maryan Nuguvabi, VI. etnam, Orta Doğu, Afrika ve Latin Amerika'daki milli kurtuluş hareketlerinin yanında olduklarını da belirtti. Emperyalizmin yıkılması için girişilen mücadelenin dünya çapında genişletilmesi zorunluluğuna dikkati çeken Nuguvabi anti emperyalist mücadelesinin uluslararası niteliğini de gerçekçi ve doğru bir görüşle ortaya koydu.

İsrail'e karşı

Savaşan Arap

halklarının

mücadelesi sertleşiyor

Son günlerde Orta Doğu'daki durumun daha da gerginleşmesi nin uluslararası politika plânında birçok etkileri görüldü.

İlkin Sovyetler Birliği Başbakanı Aleksı Kosıgın, ABD Başkanı'na bir nota göndererek «İsrail'i saldırganların saldırıyı sürdürmelerini durumunda, Sovyetler Birliği'nin saldırganı defetmek için Arap ülkelerine gerekli bütün yardımı yapacağını» söylemiştir.

A.B.D. Başkanı Nixon, bu notaya verdiği cevapta, oyalama amacıyla ortaya atıldıkları belli olan «silahların sınırlandırılması amacıyla bir dizi görüşme» öneriyordu.

Bunun üzerine Al Ahram gazetesi, Nixon'un «silahların sınırlandırılması» önerisine karşı çıkmış; bunun peşinden gelen «her iki tarafın da ateş kes'e itina ile uyması» sözlerinin açık anlamının İsrail'in haksızca elde ettiği toprakları onun elinde bırakmak anlamına geldiğini söylemiştir.

B.A.C Başkanı Nasır da A.B.D.'nin İsrail'e yardıma devam etmesi halinde kendisinin sovyetler Birliği'nden silâh isteyeceğini açıklamıştır.

Bu arada İsrail'e karşı savaşan Arap ülkelerinin liderleri, 7 Şubat günü Kahire'de toplandılar. Bu toplantıda İsrail'e karşı izlenecek ortak strateji tartışıldı ve kararlara varıldı.

Toplantının sonunda yayınlanan bildiriye, «Konferansımız Birleşik Amerika'nın Arap milletlerine karşı yeni bir saldırgan tutum benimsediği sırada toplanmıştır. İsrail Birleşik Amerika'ca sürekli olarak desteklenmeseydi saldırılarına devam edemez, dünya kamu oyuna meydan okuyamaz, Birleşmiş Milletler Yasası'nı hiçe sayamazdı, denilmekte, «barış, ilerleme ve özgürlük taraftarı bütün halklar, ortak mücadeleye çağrılmaktadır».

3. cilt çıktı

Türk Solu'nun 3. cildi de diğerleri gibi Proleter Sosyalistlerin mücadelesine klavuzu olacaktır. Bu ciltte yer alan önemli yazılar şunlardır:

* Gençlik - Ordu - adalet elele - Hikmet Kıvılcımlı * Türkiye'de Feodalizm var mı? - Muzaffer Erdost * Şehir küçük burjuvası ve proleterleşme eğrisi - Muzaffer Erdost * Filistin Mukavemeti - Gerard Chaliand * Demokrasi ve Gölgeler - Hikmet Kıvılcımlı * Eylemsizlik «Sağ sapma» stratejisinin - Muzaffer Erdost * Devrimci Gençlik hareketi eylemsizleştirilemez tecrit edilemez - Erdoğan Güçbilmez * Günümüzde tekeller - Sovyet Bilimler Akademisi Raporu * Demokratik Köylü Hareketleri Nasıl Desteklenmeli - Ahmet Say * Moskova Konferansı Ana Belgesi - tam metin * Çin Komünist Partisi 9. Kurultayında kabul edilen Lin Piao'nun raporu - Tam metin * Büyük tekeller.

* Royal Dutch - Shell * General Motors * Philips * Volkswagen * Mitsubishi.

* Aren Oportünizminin niteliği - Mahir Çayan * Güney Vietnam Kurtuluş Cephesinin önündeki devrimci yol - G. V. K. C. Merkez komitesi üyelerinin raporu * Oportünistler proletarya saflarının bozucusudur - Ömer Azerturgut * Revizyonizmin keskin kokusu - Mahir Çayan * Bütün silâhlarımızla Emperyalizmin en zayıf noktasına yüklenelim - Doğu Perinçek * Bugünkü Romanya Doç. Dr. Türkkaya Ataöv * Pasifizm ve Şiddet - Christopher Caudwell * Nato Halkımızın Düşmanıdır - TÜRK SOLU - AYDINLIK * Mustafa Kemal 30 Ağustos Zaferini anlatıyor! * Proleter Devrimci Çizgi Kitle çizgisidir - Şahin Alpay * Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi - M. Ali Cehşan * Sosyalist Örgüt meselesi - Ersen Olgaç * Hain Kimdir - Şiar Yalçın * İran'da Toprak Reformu - Ferhad Khamsi * TİP'in Taksim mitingi Oportünizmin İhanet Belgesidir - İ. Kaypakaya * Ho Chi Minh'in Vasiyeti * Seçimler Üzerine - Doğu Perinçek * Dünya Kapitalist Ekonomisi - L. Kuzminov * İngiliz üslerini biz Kıbrıs Halkları söküp atacağız * Devrimci Güçler tehdide pabuç bırakmayacaktır - Şevki Akşit * Ölçü Seçimler değil güçlenen milli demokratik mücadelemizdir - İ. Kaypakaya * Bugünün Türkiyesinde devrimci eylem nedir? - Mihri Belli * Kitle çizgisi ve gerici sendikalar - Sina Çıldır * Sosyalist Ekonomisinin meseleleri, savunması - Halit Çelenk - Muzaffer Erdost.

Ayrıca aşağıdaki imzalar da 3. ciltte yer almaktadır:

Cüneyt Akalın * Tahsin Akpek * Cihan Alptekin * Mehmet Altun * Fahri Aral * Ali Arısoy * Behzat Ay * Mahmut Bakı * Nguyen Luong Bang * Alpaslan Berktaş * Saim Bilal * Dursun Bilâ * Mengü Buluç * Oral Çalışlar * Cengiz Çandar * Aydın Çiğ * Erol Çurmak * Günnur Çurmak * Ali Demir * Eyüp Demir * Metin Demirtaş * Celâl Doğan * Muzaffer Doyum * Vahap Erdoğan * Gerçekçi * Sadık Göksu * Bora Gözen * Erdoğan Güçbilmez * Kemal Günaydın * Mustafa Gürkan * Faruk Haksal * Ezel İnanç * Mustafa Kaçarotlu * İlhan Kalaylıoğlu * Hüseyin Kaya * Yunus Kılıç * Çağlar Kırçak * Ruhi Koç * Yusuf Küpeli * Haydar Mutlu * Enver Nalbantoğlu * Osman Okkan * Erdal Öz * Halis Özkan * Mutla Parkan * İnto Peredo * Pekin Plâtinél * Mart. ha Rojas * Halûk Sarıkaya * Atıla Sarp * Nail Satlıhan * Nusret Selen * Tekin Sönmez * Şerif Tekben * Nguyen Huu Tho * Necdet Tükel * Osman Ulagay * N. Yılmaz Ali Orhan Yücealp * Gün Zileli.

Fiatı 35 TL. ödemeli istiyebilirsiniz.

Mevcudu tükenmekte olan 1. cilt 75 TL. den 2. cilt 50 TL. den temin edilebilir. 3. cildin fiyatı 35 liradır. Ödemeli isteyiniz.

Lâtin Amerika'da Köylü hareketleri gelişiyor

Geniş Latin Amerika kıtasının her yanında devrimci köylü hareketleri gelişiyor. Arjantin'den Meksika'ya, And dağlarından Amazon vadisine kadar, ezilen köylü yığınları ve tarım işçileri A.B.D. emperyalistlerinin, latifundla sahiplerinin yağma ve soygununa karşı mücadele veriyorlar. Bu mücadele Latin Amerika'daki milli - demokratik devrim hareketinde canlı ve etkili bir güç teşkil ediyor.

Bugünkü Latin Amerika köylü mücadelesinin ana biçimi büyük toprak sahiplerinin topraklarına el koymak şeklinde oluyor. «Toprak ve hürriyet», «toprak işleye-nindir», sloganlarını haykıran topraksız ve az topraklı köylüler bir araya gelerek, A.B.D. emperyalistleri ve Latifundia sahiplerinin ellerindeki toprakları işgal ettiler ve bu topraklara yerleştirdiler. Geçen yıl Ocak ayından sonraki on ay içinde, yüzden fazla araziye dilencilik derecesinde yoksullaştıran köylüler, örgütlenerek, topraklara el koyma mücadelesinde birlik halinde hareket ettiler. Kısa bir süre içinde, Şili'nin başkenti Santiago'nun yakınlarında Melipilla bölgesinde 1300'den fazla köylü birleşti ve silâhlarla toprak sahiplerini kovdular. Peru'nun bir çok illerinde birbiri ardından köylüler baskaldırdılar, döğüştüler ve latifundla'ları ele geçirdiler. Canlığı meslek edinmiş büyük toprak sahipleri, köylüler tarafından rehlin olarak alındılar. Ve eğer toprakların ele geçirilmesi sırasında silâhlı adamlarla mücadele edilmek zorunda kalınmıssa, cezalandırıldılar. Köylüler aynı zamanda, büyük toprak sahiplerinin misilleme saldırılarını püskürtmek için kazıklar dikerek, savunma duvarları hazırladılar. Latin Amerika'daki yoksul köylüler, gün geçtikçe hayatta kalmak ve hürriyete kavuşma için tek yolun birleşme ve ABD Emperyalizmine ve ülkedeki büyük toprak sahiplerine karşı savaşmak olduğunun bilincine vardılar.

Yoksul köylü kitleleri toprakları ele geçirmek için dövüşürken, büyük topraklarda ve plantasyonlarda esaret altında inleyen onbinlerce tarım işçisi mücadeleye atıldılar. Geçen on ay içinde Şili'nin birçok bölgelerinde büyük toprak sahiplerinin ve gerici yöneticilerin mezalimini protesto eden tarım işçilerinin grev mücadeleleri patlak verdi. Ağustos ortalarında, Curco bölgesindeki iki yüz büyük toprak sahibinin yanında çalışan 3500 ırgat, ortak bir grev yaptılar, grevleri tabanca ile tehdit eden toprak sahipleri iyice dövüldüler. Brezilya'daki Bahia eyaletinin kakao yetistiren bölgelerinde, ki tarım işçileri 1969 yılında elli bin işçinin katıldığı bir çok güçlü gösteriler düzenlediler. Diktatörlük rejimini devirmek için şiddet kullanılması sloganı mücadele içinde ortaya atıldı.

Mao Zedung der ki: «Toprak ağaları sınıfının insafsız ekonomik sömürsü ve sınıfsal baskısı köylüleri onların hakimiyetine

karşı birçok baskaldırma hareketine itti. Latin Amerikadaki köylü ve toprak işçilerini isyana iten, büyük toprak sahibi sınıfı, onun ardındaki patronu ABD emperyalizmi ve Latin Amerikanın çeşitli ülkelerdeki gerici güçlerdi.

200 milyonun üstündeki nüfusuyla zengin bir ülke olan Latin Amerika ABD'nin iki katı büyüklüğündedir. Fakat, zengin doğal kaynakları olan ve daha az insanın yaşadığı bu geniş topraklarda, emekçi halk kendisine ait çok küçük toprak parçalarına sahiptir ve derin bir yoksulluk içindedir.

Toprak tekeli ve büyük toprak sahiplerinin insafsız sömürsü Latin Amerika köylülerinin gittikçe yoksullaşmasının ana nedenidir. Latin Amerika'daki toprağın büyük kısmı yerli ve yabancı büyük toprak sahiplerinin elindedir. Kıtadaki en büyük toprak sahibi çeşitli ülkelerde genis toprakları işgal etmiş olan ABD emperyalizmidir. Latin Amerika köylüsünün yüzde yetmiş topraklıdır. Örnek olarak Brezilyayı alalım, işlenmiş toprağın yüzde sekseni, 100 bin kadar büyük toprak sahibinin elindedir. Sadece, Stanley Sellig adındaki bir Amerikalı Brezilya'nın kuzeyindeki 1 milyon 300 bin hektarlık toprağı ele geçirmiştir. Öte yandan, 12 milyon Brezilyalı köylü ve tarım işçisinin hiç toprağı yoktur. Kolombiya'da kırsal nüfusun yüzde doksanını meydana getiren köylülerin ya hiç toprağı yoktur, veya verimsiz çok az toprağı vardır, öte yandan büyük latifundistlere ait geniş arazi boş tutulmaktadır. Bütün Latin Amerika ülkelerindeki ortak görünüş, hiç kimsenin işlemesine izin verilmeyen geniş topraklar ziyan olurken, işleyecek toprağı olmayanların işsiz kalması, tarımdaki üretici güçlerin gelişmesini engelleyen anormal bir durumdur.

Toprak sahiplerinden toprak kiralamak isteyen köylüler hem aşırı yükseklikte kira türlü çeşit vergi ve haraç ödemek zorundadırlar hem de, toprak sahibinin ücretsiz «angaryalarını» yapmak mecburiyetindedirler. Meselâ, Ekvator'da «Huasipingo», adı verilen bir tür küçük toprak işçisi vardır ki bunlar, büyük toprak sahibinden küçük bir parça toprak kiralar aynı zamanda ağanın tarlasında haftada 4 veya 6 gün parasız çalışırlar. Bütün yıl boyunca toprağı süren çiftçiler, ölmek için ancak yeterli yiyeceğı elde ederler. Ayrıca, yıl sonunda hesaplar kapandığında, toprak sahibine karşı gırtlaklarına kadar borç içindedirler. Bu borç nesilden nesile büyür ve sonunda köylüler büyük toprak sahibinin bir meta gibi serbestçe satabildiğı veya kiralayabildiğı «borç köleleri», haline gelirler. Brezilya gibi bazı ülkelerde, toprak ağalarının sömürsüne dayanamayan topraksız ve az topraklı köylüler doğdukları köyleri bırakıp, çorak alanlardaki işe yaramayan toprakları tarıma elverişli hale getirmeye gittiler, fakat, gayretli bir çalışma sonunda

bu çorak toprakları ekilmiş tarlalar haline getirir getirmez, toprak ağaları, gerici askerler ve polisle bir olup onları bu topraklardan zor gücüyle attılar. Geçen ilkbaharda, Brezilya'daki Parana eyaletinin diktatör yetkilileri, ağaların silâhlı adamlarıyla çalışmak üzere 2 bin askeri çağırıldılar ve işlenmeye elverişli hale getirilen eyaletin batı ve güneybatısındaki topraklardan 3 bin çiftçi ailesini kanlı bir şekilde sürdüler. Bu ABD'nin desteklediğı toprak sahiplerinin ve gerici hakim sınıf oligorsisinin, köylülerin toprak sahibi olmalarını engellemek için başvurdukları barbara metodudur.

Köylülerin ve tarım işçilerinin isyanı, toprak sahiplerinin tatlı rüyalarını bozdu. «Cennetlerini kaybetmekten korkan toprak ağaları gerici iktidarla işbirliğini artırdılar, aldatmaca ve bastırma şeklindeki karşı devrimci ikili taktikleriyle şehir dışındaki mücadeleye ateşini boş yere söndürmeye çalıştılar. Bir yandan, gerici polisi yolladılar, köylü liderlerini öldürmek için katiller kiraldılar. Öte yandan, birçok ülkedeki gerici iktidarlar, köylülerin direniş mücadelesini soğutmak için sahte bir toprak reformu uyguladılar. Büyük toprak sahiplerinin ve ABD emperyalizminin saçının teline dokunmayan bu sahte toprak reformu sadece bunların çıkarlarını korumak için icad edilmişti. Ve Latin Amerika ülkelerindeki gerici iktidarların sığındığı metod ister silâhlı baskı ister aldatmaca olsun, gittikçe artan bir hızla uyanan köylüler mücadelelerinden vazgeçemeyeceklerdir. Gittikçe artan bir ahlakla, hayatta kalabilmek ve kölelikten kurtulma için zincirlerini koparmak ve mücadeleye katılmak zorunda olduklarını bilincine varıyorlar

Gericilerin silâhlı olduklarından haber, dar olan köylüler, silâhlanma ve karşı mücadeleye girişme gereğini anladılar. En fazla sömürülen köylüler ve çiftlik işçileri artan sayıda halk gerillalarına katıldılar. Latin Amerikanın bazıları köylü kitlelerini ayaklandırmak, örgütlemek ve devrimci silâhlı mücadelenin gelişmesini aktif olarak hazırlamak için kırsal bölgelere gidiyorlar.

Latin amerikadaki yoksul köylü kitlelerinde saklı muazzam devrimci güç yavaş yavaş feodal toprak ağaları, tekeli kapitalist sınıf ve ABD emperyalizminin gerici hakimiyetinden kurtulma yolunda işçi ve öğrenci mücadeleleri ile birleşmeye başlıyor. 40 yıl önce, çok övülen Çin köylü hareketi yükselmeye başladığı zaman Başkan Mao büyük bir ileri görüşlülükle şöyle işaret etmişti:

«Onlar birkaç yüz milyon köylü kendilerini bağlayan engelleri (ağaları) parçalayacak ve kurtuluşa giden yolda ilerleyeceklerdir. Tüm emperyalistleri, savaş ağalarını, yozlaşmış memurları, mahalli müstebitleri, ve asilleri silip süpürecek, mezarlarına gönderecektir.» Eminiz ki Latin Amerika köylüleri ve tarım işçileri aynı muhteşem yolda kahramanca ilerleyeceklerdir.

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete * Sahibi: Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi: Divanyolu Cad. No. 83/3 - Sultanahmet/İstanbul, Telefon: 27 39 61 * Ankara Temsilciliğı: Ahmet Say * Dizgi: Yüksel, Baskı:

Dilek Matbaası * İstanbul Dağıtımı: Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtımı: G.A.M.E.D.A * Yıllık Abonesi: Yurt İçi: 40 TL., Avrupa Uçak: 80 TL., Amerika Uçak: 170 TL., * İlan San.: 20 TL., Yayın İlanları yüzde elli indirimlidir.